

Η ΚΑΙΝΗ
ΔΙΑΘΗΚΗ.
NOVUM
TESTAMENTUM.

Huic Editioni omnia difficiliorum Vocabulorum Themata, quæ in *Georgii Pasoris* Lexico Grammaticè resolvuntur, in margine apposuit

CAROLVS HOOLE.

In eorum scilicet gratiam, qui prima Græcæ Linguae tyrocinia faciunt.

Ματθ. κδ'. ιε.

Ὁ ἀναγνώσκων νοείτω.

LONDINI,

Excudebat R. Nortonus pro *Josh. Kyrton*; ad
cujus Officinam prostant, sub Insignibus
Regalibus in Cœmeterio Paulino.

1664.

43.

63

3

148

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟ ΚΑΤΑ
ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Κεφάλαιον α. Caput I.

Ι ΒΑ Ο Σ υιὸς υἱοῦ Δαβὶδ, υἱὸς Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰσακ. Ἰσακ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰακώβ.

Ἰακώβ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰούδα, καὶ

καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Φάρες καὶ τ' Ζαράρ. Φάρες ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Εσρώμ.

Εσρώμ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἀράμ.

4 Ἀράμ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἀμνιδάβ. Ἀμνιδάβ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ναασών.

Ναασών ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Σαμὼν.

5 Σαμὼν ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Βοὺζ ἐκ τ' Ραχάβ.

Βοὺζ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ὠβήδ ἐκ τ' Ρέθ. Ὠβήδ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαί ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Δαβὶδ τ' βασιλέα. Δαβὶδ ὃ ὁ βασιλεὺς ἀ ἐγέννησε τ' Σολομῶνα ἐκ τ' τῆς Ὁρείας.

7 Σολομῶν ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ροβοὺμ. Ροβοὺμ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἀβιά. Ἀβιά ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἀσά.

8 Ἀσά ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰωράμ. Ἰωράμ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ὀζίαν.

9 Ὀζίας ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰωάδαμ. Ἰωάδαμ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἀχαζ. Ἀχαζ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Εζεκίαν.

10 Εζεκίας ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Μανασσῆ. Μανασσῆ ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἀμών. Ἀμών ὃ ἀ ἐγέννησε τ' Ἰωσίαν.

βοικθ.

11 Ἰωσίας ὃς ἐγέννησε τὸν Ἰακείμ. Ἰακείμ
ἐγέννησε τὸν Ἰερωνίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
ἐπὶ τῷ μετοικεσίᾳ Βαβυλῶν.

12 Μετὰ ὃ τὸν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος
Ἰερωνίας ἐγέννησε τὸν Σαδωνίαν. Σαδωνίαν
ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ ὃς ἐγέννησε τὸν Ἀβιάδ. Ἀβιάδ
ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακείμ
ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζώρ ὃς ἐγέννησε τὸν Σαδούκ. Σαδούκ
ἐγέννησε τὸν Ἀχέμ. Ἀχέμ ὃς ἐγέννησε
τὸν Ἐλικάδ.

15 Ἐλικάδ ὃς ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ
ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν
ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

16 Ἰακώβ ὃς ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀνδρῶνα
Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγέννηθη ἸΗΣΟΥΣ
ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι ἡ γυναῖκες αὐτοῦ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως
Δαβὶδ, γυναῖκες δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν, γυναῖκες δεκατέσσαρες
καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν, ἕως τοῦ
Χριστοῦ γυναῖκες δεκατέσσαρες.

δὲ καὶ
ἐμνη-
σκομαι.
ἐξέρχομαι.
ἐδέσκα.
ἐκείμι.
ἐδαικνύω.
ἐβέλομαι.
ἐλύω.
ἐθυμώ.
ἐφαίνο.
ἐφύβομαι.
ἐλαμβάνω.
ἐγυνάσκω.
ἐπλήρω.
ἐσώθη.

18 Ἡ Τετάρτη ἡ Ἰησοῦς Χριστός ἡ γέννησις ἔπαυ-
σεν. ἐμνησθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
τῆς Ἰωσήφ, πρὶν ἢ ἐσωελθεῖν αὐτοῦ, ἐδέσκα
ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν
καὶ μὴ θέλων αὐτὴν ἐπιδιδόναι, ἐβέ-
ληθη λάθρα ἀπολῶσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα ὅτι αὐτὸς ἐνθυμηθέντος, ἰδὼν
ἀγγελὸς Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέ-
γων, Ἰωσήφ, υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παρὰ
λαβῆναι Μαρίαν τὴν γυναῖκα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ
ἐγέννησεν, ἐκ πνεύματος ἁγίου.

21 Τέσσεται ὅτι υἱὸν, καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΣ. ὅτι αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν
ἐκ πάντων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.

22 (Τὸ πρὸς ὅλον ἔχονεν ἵνα ἡ πληρωθῇ ἡ γίνομαι.
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῆς Κυρίας διὰ τῆς προφήτου, λέ- ἡ πλέθ.
οντες, ῥέω.

23 Ἰδὲ, ἡ παρδένου ἐν γαστρὶ γένοιτο, καὶ γένοιτο.
ἡ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμ- ἡ πίκτω.
μαννὴλ· ὃ ὅτι ἡ μεθερμυνώμενον, Μεθ' ἡ- ἡ ἐρμυνώμενος.
μὴν ὁ Θεός.) ἡ ἐγείρω.

24 ἡ Διεγερθεὶς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς ὑπνῶ, ἐ- ἡ βράβη.
πείνησεν ὡς ἡ πρεσβύτερος αὐτῶν ὁ ἀγγελος Κυ- ἡ λαμβάνω
ρίου, καὶ ἡ σπάρελαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἡ γινώσκω.

25 Καὶ ἡ ἐκείνη ἐκείνησεν αὐτῷ, ὥς ὅτι ἐτεκε ἡ πίκτω.
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἡ προτόπικον· καὶ ἡ ἐκάλεσε ἡ καλέω.
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ Ν.

Κεφ. β'. Cap. II.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἡ γεννηθὲν ἐν Βηθλε- ἡ γενναίω.
ἐμ τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν ἡμέραις Ἡρώδους τῆ
βασιλείας, ἰδὲ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡ παρεγί- ἡ γίνομαι.
νοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,

2 Λέγοντες, Πῶς ὅτι ὁ ἡ τεχθεὶς βασιλεὺς ἡ τίκω.
ἡ Ἰουδαίων· ἡ δὲ ἡ δούλη γὰρ αὐτῶν τὸν ἀστέρα ἐν ἡ εἶδω.
τῇ ἡ ἀνατολῇ, καὶ ἡ ἡλδομένη ἡ προσκυνῶσαι ἡ τέλλω.
αὐτῶν. ἡ ἐρχομαι.

3 Ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἡ ἐτα- ἡ κύω.
ράσθη, καὶ πάντα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῆς. ἡ ταράσσω.

4 Καὶ ἡ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς ἡ ἀγώ.
καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἡ ἐπαυδάμετο παρ' αὐ- ἡ πωδάομαι.
τῶν πᾶς ὁ Χεῖρς ἡ γινώσκειται.

5 Οἱ ὅτι εἶπον αὐτῶν, Ἐν Βηθλεὲμ τῇ Ἰου- ἡ γινώσκειται.
δαίᾳ· ὅτι γὰρ ἡ γέγραπται διὰ τῆς προφήτου, ἡ γράφω.

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, ἡ δαμῶς
ἡ ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐν τῇ ἡ ἐλαχίστη.
γὰρ ἡ ἐξελάσσει ἡ γινώσκειται ὅτις ποιμανεῖ τὸ ἡ εἶμι.
λαόν μου, τὸ Ἰσραὴλ.

7 Τότε Ἡρώδης λαθρα καλέσας τοὺς μά- ἡ ἐρχομαι.
γους ὁ ἡ κείρωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τὸ φαι- ἡ ἀκείνης.
νοῦ αὐτῶν.

8 Καὶ πᾶσι φασ αὐτὰς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε, ἡ πείρω.
ἡ Πορεύσιντες, ἀκείως ἡ ἐξέλτεσθε παρὶ τῆς ἡ ἐτάζω.
ἡ παιδὶς

Cap. I.

a φέρω.
b κύνω.
c σφύρω.
d είμι.
e αίνέω.
f λέγω.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

αυτου, ¹ διέση απ' αυτου, ² και ανεφερετο εις τ^{ον} ουρανόν.

52 Καὶ αὐτὸς βωρεοσκωπήσας αὐτὸν, c ὡς σφύσαν εἰς Ἱερουσαλήμ μ^η χειρὸς μεγάλης·

53 Καὶ ^d ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ e αἰνῶντες καὶ f εὐλογῶντες τ^{ον} Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφάλιον α'. Cap. I.

είμι.

Ν ἀρχῇ ^a ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ^a ἦν πρὸς τ^{ον} Θεόν, καὶ Θεὸς ^a ἦν ὁ λόγος.

² Οὗτος ^a ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τ^{ον} Θεόν.

γίνομαι.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ b ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ b ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ b γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζῶν ^a ἦν, καὶ ἡ ζωὴ b ἦν τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπου·

c λαμβάνω
d σέλλω.

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ c κατέλαβεν.

6 b Ἐγένετο ἄνθρωπος· ^d ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης.

ερχομαι.

7 ^e Οὗτος c ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ^a ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 ^a Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τ^{ον} κόσμον.

γινώσκω.
ερχομαι.

10 Ἐν κόσμῳ ^a ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ οὐκ ἐγίνετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ^f ἔγνω.

λαμβάνω.

11 Εἰς τὰ ἰδιὰ ^e ἦλθε, καὶ οἱ ἰδιοὶ αὐτοῦ οὐκ ^f παρέλαβον.

12 Ὅσοι ἢ ἠέλασαν αὐτὸν, ἢ ἔδωκεν αὐτοῖς ἰδίῳ ὀνόματι.
ἔξουσιν τέκνα Θεοῦ κληρούμενοι, τοῖς πατέραςιν κληνομένοι.
ἢς τὸ ὄνομα αὐτῶν.

13 Οἱ ἔκ τῃς αἱμάτων, ἔδεν ἐκ θελήματι
σαρκὸς, ἢ δὲ ἐκ θελήματι ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐκ
Θεοῦ ἐγενήθησαν.

ἰ γινώσκω.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ μεσκή-
νωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ πνεῦμα σώματα ἔδωκεν αὐτῶν,
ἔδωκεν ὡς μονογενῆς πατρὸς) πλήρης χά-
ριος καὶ ἀληθείας.

ἢ σκηνώ.

ἢ δεινός.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὁ κέ-
κρυπτος, λέγων, Οὗτος ὁ πρῶτος ὃν εἶπον, Ὁ ὁπίσω
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου κληρονομήσει ὅπ-
ποτε ὁ πρῶτος.

ο κρύπτω.

ἢ εἰμύ.

16 Καὶ ἐκ τῆς πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάν-
τες ἠέλασμεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἢ χάρις
καὶ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν ἔδιδος ἡ ἐξέταξις πάντοτε ὁ μοι-
σῆς ἡδύς, ὃ ὦν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκείνος
ἐξηγήσατο.

ἢ ὁρῶ.

ἢ ἡγέομαι.

19 Καὶ αὐτὴ ἡ μαρτυρία ἡ Ἰωάννης,
ἢ ἀπέσταλται οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱερουσαλὴμ
ἢ εἰς καὶ Λαζάρου, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, Σὺ
τίς εἶ;

ἢ σέλλω.

ἢ ἐρωτάω.

ἢ λέγω.

20 Καὶ ὁ ἀπολόγησε, καὶ ἔκ κήρυξεν ὅτι
ἀπολόγησεν, ὅτι ἐκ εἰμύ ἐγὼ ὁ Χριστός.

ἢ ἀρνεομαι.

21 Καὶ ἐρώτησεν αὐτὸν, Τί ἔν; Ἠλίας εἶ-
μι; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμι. Ὁ περὶ τῆς Ρεῖ-
ῆς; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ.

ἢ κρίνω.

22 Εἶπον ἔν αὐτῷ, Τίς εἶ; ἵνα ἀποκριθῇ
ἀποκριθῇ τοῖς ἐπεμψασιν ἡμᾶς τί λέγεις περὶ
ἐμῶν;

23 Ἀπεκρίθη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, ἢ εὐθυμῶτε ἢ ὁδὸν Κυρίου καθαῖς εἶπεν
ἡσυχίας ὁ περὶ τῆς

ἢ φάω.

ἢ δίδω.

24 Καὶ οἱ ἐπεστέλλοντο, ἢ ἦσαν ἐκ τῆς φα-
ρσαίῶν.

ἢ σέλλω.

ἢ εἰμύ.

25 Καὶ ἐρώτησεν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί
ἔν

ἢ ἐρωτάω.

ἐν βαπτίζῃς, οἱ σὺ ἐκ d εἰ ὁ Χεῖρς, ἐπὶ
'Ηλίας, ἔτε ὁ παροφῆτης;

φκείνω.
g ἴσημι.
h εἶδω.

26 f Ἀπεκείθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων,
'Εγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι μέσθ' ὃ ὑμεῖς ἔσθ-
κεν ὅν ὑμεῖς ἐκ h οἰδαίτε.

i γίνομαι.

27 Αὐτός d ὅτιν ὁ ὀπίσω με ἐρχόμενθ' ὁ
ἐμπαροδέν με i γέρονεν· ἔγὼ ἐκ εἰμι αἷσι
ἵνα λύσω αὐτῷ τὰ ἱμάτια τὰ ὑποδήματά.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαζαρά i ἐχόμενθ' ὁ
Ἰωάννης ὅπου d ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 ¶ Τῇ ἐπαύριον βλέπῃ ὁ Ἰωάννης τὸ Ἰ-
σὺν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, ἡ Ἰδε
ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τὴν κόσμου.

30 Οὗτός d ὅτιν ὁ ἔγὼ εἶπον, Ὁ πῶς με
ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἐμπαροδέν με i γέρονεν ὅτι
πρὸς με d ὁ.

k καὶ ἐγὼ.
l φαίνω.
m ἐρχομαι.
n μαρτυρ.
o δεόμαι.
p μύθω.

31 k Καὶ ἐκ h ἤδεν αὐτόν ὅτι ἵνα ἰ-
νερωθῇ τὸ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο m ἦλθον ἐγὼ
τὸ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ n ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων, Ὁ
π o δεόμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς
πρὸς ἐμεν· ἔξ ἔραν, καὶ p ἔμενεν ἐπ' αὐτόν.

q ὕδωρ.

33 k Καὶ ἐκ h ἤδεν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας
με βαπτίζειν ἐν q ὕδατι, ἐκείνός μοι εἶπεν, Ἐ-
ὄν αὖν ἡ ἰδὼς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μόνον
ἐπ' αὐτόν, ἔτος d ὅτιν ὁ βαπτίζων ἐν πνέματι
ἀγίῳ.

r ὁράω.

34 Καὶ γέωρακα, καὶ u μεμαρτύρηκα ὅτι
ἔτος ὅτιν ὁ υἱὸς τὸ Θεοῦ.

ς βλέπω.

35 ¶ Τῇ ἐπαύριον πάλιν g εἰσήκει ὁ Ἰω-
ννης, καὶ ἐκ μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

τ ἀκούω.
υ λαλέω.
x ἀκούωτος
y γράφω.

36 Καὶ ἔμειλέμεν τὸ Ἰσὺν περὶ αὐτοῦ
λέγει, ἡ Ἰδε ὁ ἀμνὸς τὸ Θεοῦ.

37 Καὶ τῇ κ' αὐτῷ οἱ δύο μαθηταὶ u λαλῶ-
ντες, καὶ x ἀκούοντες τὸ Ἰσὺν.

38 y Στραφείς ὁ Ἰσὺς, καὶ ο δεσπότης
αὐτοῦ x ἀκολουθῆντας, λέγει αὐτοῖς,

z ἐρμηνεύς.

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δ' εἶπον αὐτῷ, Ραβ-
(ὁ λέγειν z ἐρμηνεύς, Διδάσκαλε) π-
μῆς;

Cap. I.

41 d' Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμων d εἰμί.
Πέτρος, εἰς ἐκ τῶν δυνάμεως ἀκροαμένων τῶν
Ἰωάννης, καὶ ἀκολασμένων αὐτῶν.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸ Ἰουδαῖον ἔμ- f α γ ω .
 ἑλθόντα· ὃ αὐτῷ ὁ Ἰουδαῖος εἶπε, Σὺ εἶ Σίμων ὁ βλάπα
 υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ ἡ κληθῆσθαι Κηθαῖς· ὁ ἐρμηνεύει ἡ καθ' ἑω.
 Πέτρος.

45 d⁵ Ην ὁ φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιδῶ, ἐκ
 πύλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζα-
 ρεθὼν αἰτῇ παραδόν^δ (ἦ); Λέγεις αὐτῷ Φί-
 ληπ^θ, Ἐρχε καὶ ἴδε.

49 λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν με γ-
 νῆκες; Ἰ' Ἀπκρείθη ὁ Ἰησὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰ κείνω.
 ἐπεὶ σε Φίλιππον φωνῆσαι, καὶ ὄντα ὑπὸ τῷ
 αὐτῷ εἰδόν σε.

σι ἡ ἀπεκείνη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ παῖς μου, εἰδὼν σε ἠσπάζω ὡς συκῆς, πρὸς ἐμὲ ὡς τέτων ὁ ἰσραήλ.

Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ μαρ-

Cap. II.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἔοπιμαι.
οἶνω.

ὕμν, Ἀπ' ἄρπ ^πο-ψεθε τ' ἐρανδόν ^α ἀνερῶντα,
κὶ τὸς ἀγ' ἑλες τ' Θεῷ ἀναβαίνοντες κὶ κατα-
βαίνοντες ἐπὶ τ' υἱὸν τ' ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. Cap. II.

α γίνομαι.
β εἰμί.

Κ Αὐτῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμοι ^α ἐγένετο
ἐν Κανᾷ τ' Γαλιλαίας· κὶ β ἦν ἡ μήτηρ τοῦ
Ἰησοῦ ἐκεῖ.

εχαλέω.

2 ^α Ἐκλήθη ὁ κὶ ὁ Ἰησοῦς κὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τ' γάμον.

δ ὑστερεῖ.

3 Καὶ δ ὑστερήσαντες οἶνον, λέγει ἡ κἀκήνη
τ' Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον ἐκ ἔχεις.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ κὶ σοὶ, γί-
ναι; ἔγωγε ἢ κεῖ ἢ ὧρα με.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅτι
ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε.

6 ^β Ἦσαν ὁ ἐκεῖ ὑδαίαι λίθιναι ἑξ, κα-
μῶται χτ' ἢ χαλκαιοὶ δὲ ἑξ Ἰουδαίων, χωρη-
σαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

ε γέμω.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ε Γεμίσατε τὰς
ὑδαίας ὑδαλῶ. Καὶ ^α ἐγένισαν αὐταὶ ἕως
ἄνω.

ζ ἀντλέω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς, ζ Ἀντλήσατε νῦν, ^α
φέρετε πρὸ ἀρχιβικλίνω. Καὶ ἐνῆνευσεν.

ε φέρω.

η γάω.

9 Ὡς ὁ ^α ἐγένετο δὲ ἀρχιβικλίνω τὸ ^α
δωρ οἶνον ἰ μετρημένον, (κὶ ἐκ ^α ἦδει πρὸς
β ὅξιν· οἱ δὲ διακonoὶ ^α ἠδαισαν οἱ ^α ἠντικληκοί-
τες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τ' νυμφίον ὁ ἀρχιβικλινεύ-
ων.

ι γίνομαι.

κ εἶδω.

μ πίνω.

ν μέθυ.

ο ἐλαχύνω.

ρ τηρέω.

10 Καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἀνθρώπος ^α
τὸν τ' χαλὸν οἶνον ^α πίνωσι κὶ ὅταν ^α μεθύσῃ
τότε τ' ^α ἐλάσσω· σὺ ^α τητῇσκας τ' χαλὸν οἶνον
ἕως ἄρπ.

θ φαίνομαι.
ι πῶς.

11 Ταῦτα εποίησε τ' ἀρχὴν τ' σημείων
Ἰησοῦ ἐν Κανᾷ τ' Γαλιλαίας· κὶ ^α ἐφανερώσθαι
δοξάν αὐτοῦ, κὶ ^α ἐπίσταν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταί
αὐτοῦ.

ι βαίνω.

12 ¶ Μετὰ τὸτο ^α κατέβη εἰς Καφarna-
θαὺν κὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, κὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κὶ ἐκεῖ ^α ἐμείναν εἰς πολλὰς
ἡμέρας.

ι μένω.

13 Καὶ ἐγὼς ἔτι τὸ πάχος τοῦ Ἰουδαίου,
καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

"βαίρω.

14 Καὶ ἔϋρεν ἐν τοῖς ἱεροῖς τοὺς πωλῦντας ² δεικνύ-
 ντας καὶ πρῶτα καὶ ὡσεύεις, καὶ τοὺς κερμα-
 τίσας καὶ ἡμαρ.

ἡμα.

15 Καὶ ποιήσας φεγγέλιον ἐν χοιρίῳ, πάν-
τας ἑξέβλεμεν ἐν τῷ ἱερῷ, τὰ τε πρόσβατα καὶ βάλαν-
κας βόας καὶ ἥσυχου καλλυσιῶν ἑξέχευ τὸ κέρμα, αὐτὸν
καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. αὐτὸν
ἑξέχευ

2 βέλλω.

a xén.

57 Σπένδα.

16 Καὶ τοῖς ταῖς ψευδερεῖς πωλεῦσιν ἔπεν,
 ὁ Ἄρετε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιῆτε ὅ οἶκον σάιρῶ.
 τῷ πατρὶς μου, οἶκον ἐμπολεῖν.

17^d Ἐμνήσθησαν ὅ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γ. d μνη-
στὰς μόνον εἰσιν, Ὁ ζῆλος τῶ οἴκου σου κατέφα- σκομαι.
ἔμε. ἔχασω.

δ μμνή-

σχομαι

ἡ γὰρ φύσις.

18 Ἐπεκρίθησαν ἔν οι Ἰουδαῖοι, καὶ ἔπον ἑκείνω.
αὐτῷ, τί σημεῖον δεκνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα
ποίεις;

19 Ἡ Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄντατε τὸ γὰρ ὅτι ἐστιν, καὶ ἐν βίῳ ἡμεῶν ἐλάττω αὐτόν. ἡ λύω·
ἐγείρω.

४ लुब्धः

၂၇၆၁။

20 Εἶπον ὅν οἱ Ἰουδαῖοι, Τὸ ἀναρχόντα
καὶ οὗτος ἔστιν ὁ πολεμὴν ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ, καὶ σὺ ἰ
ἐν ἡμέραις ἐχθρῶς αὐτόν;

Делов

21 Ἐκείνῳ ᾧ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος
αὐτοῦ.

22 Ὁπ ἔν ἡ γέρθη ἐκ νεκρῶν, ὁ ἐμνήσθη
τοῦ μαθητῆ αὐτοῦ ὅτι πᾶσι ἐλεῖν αὐτοὺς καὶ
ἐπίστειν αὐτοὺς τῇ ἁφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ
ἰησοῦς.

६ सांसा.

23 ϑ' Ως ὃ Ἰῆν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐν τῷ εἰμί.
πάχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίδυσαν εἰς τὸ ὀ-
νομα αὐτῆς, θεωρεῖντες αὐτῇ τὰ σημεῖα αὐτοῖς.

24 Ὁ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐκ ἐπίσης δυνάμεως
αὐτοῦ, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 Καὶ ὅτε ἔγχευεν ἡ γυνὴ τὴν μαρτυρίαν, ἔφη·

μάργα.

τε, πῶς εἰπω ὑμῖν τὰ ἐπερχόμενα, πσέυ-

ετε;

13 Καὶ εἰς ἰ ἀναβέβηκεν εἰς τὸ ἔργον ἰ βαίνο.

μὴ ὁ ἐκ τῶ ἔργου ἰ καταβὰς, ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
ώπυ, ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ἔργῳ.

14 Καὶ κατὰ τὴν Μωσῆς m ὑψωσε τὸ ὄφιν ἐν m ὑψοῦ:

ἡ ἐρήμῳ, ἕτως m ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τῆ ἀν-
ώπυ.

15 Ἰνα πᾶς ὁ πσέυων εἰς αὐτὸν, μὴ ἡ ἀπό- ἡ ἀλλύω.

ῃ, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ὁ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὁ ἀγάπη.

σε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογεῖον ἡγάπησεν, ἵνα πᾶς ἡγάπη.

πσέυων εἰς αὐτὸν μὴ ἡ ἀπόλη, ἀλλ' ἔχη

αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγάπη.

τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα

σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πσέυων εἰς αὐτὸν, ἡ κρίνεται· ὁ ὃ μὴ

πσέυων, ἡ κρίνεται· ὁ πσέυων, ὁ πσέυων.

τὸ ὄνομα τὸ μονογεῖον υἱὸς τὸ Θεῖ.

19 Αὕτη δὲ ἀδελφὴ ἡ κρίνεται, ὁ πσέυων ἡ κρίνεται.

ἡ κρίνεται εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἡγάπησεν οἱ ἀν-

ώπυ μαλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· αὐτὸς γὰρ

ἡ κρίνεται τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φῶς ἀγαπᾷ, μῖσει τὸ

σκότος, καὶ ἐκ τῶ σκότους πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ τὸ

σκότος τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ ὃ ποιῶν τὸ ἀλήθειαν, ἡ κρίνεται πρὸς

τὸ φῶς, ἵνα ἡ κρίνεται αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὁ πσέυων

ἡ κρίνεται πρὸς τὸ φῶς.

22 Μετὰ ταῦτα ἡ κρίνεται ὁ ἡγάπησεν καὶ οἱ

ἡ κρίνεται αὐτοῦ εἰς τὸ ἡγάπησεν γῆν, καὶ ἐκ τῆ

ἡ κρίνεται αὐτοῦ, καὶ ἐβάπτισεν.

23 Ἀπὸ τῆς ἡ κρίνεται ἡ κρίνεται βαπτίζων ἐν Αἰ-

ἡ κρίνεται τῆς Σαλαίμ, ὁ πσέυων πολλὰ ἡ κρίνεται

ἡ κρίνεται, καὶ ἡ κρίνεται τὸ ἡ κρίνεται.

24 Οὕτω γὰρ ἡ κρίνεται ἡ κρίνεται εἰς τὸν φῶς ἡ κρίνεται.

ἡ κρίνεται ὁ ἡ κρίνεται.

25 Ἀπὸ τῆς ἡ κρίνεται ἡ κρίνεται ἐκ τῆς ἡ κρίνεται ἡ κρίνεται.

ἡ κρίνεται ἡ κρίνεται.

b ἔρχομαι.
c εἰμί.
d μάρτυρ.
e εἶδω.
f κείνω.

g δίδωμι.

h στέλλω.

i ἵστημι.

k πλέθω.
l ἐλαχίστος.

Ἰωάννης μὲν Ἰουδαίων πρὸς καὶ σαδουκαίων.

26 Καὶ ὁ Ἰλδον πρὸς τὸ Ἰωάννην, καὶ ἔπειτα αὐτῷ, Ραββί, ὃς εἶπεν μὲν σὺ πέραν τῆς Ἰορδάνου, ὅπου οὐδὲ μεμαρτύρηκας, ἐἴδε δὲ βαπτίζου καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἐπεκρίθη Ἰωάννης καὶ ἔειπεν, Ὁυκ ἔστι βαπτίζων ἄνθρωπος λαμβάνειν ὕδην, ἐὰν μὴ ἔσται δειδωκένον αὐτῷ ἐκ τῆς ἐξουσίας.

28 Αὐτοὶ ὑμῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι ἔειπον· Ὁυκ εἰμί ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς δηλώσω ὑμῖν ἕμπερὸς ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίον· c ὅτι· οὐ φίλον τὸ νυμφίον ὁ ἱεσικὸς καὶ ἀκύνων αὐτὸν· χαρὰ χαίρει διὰ τῆς φωνῆς τῆς νυμφίος· αὐτὸς ἔν τῇ χαρᾷ ἡ ἐμὴ, k πεπλήρωται.

30 Ἐκείνον δεῖ ἀνξάνειν, ἐμὲ δ' ἱελατῆς.

31 Ὁ ἀνῶθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων c ὅτι· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς· ὅτι, καὶ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τῆς ἐξουσίας ἐρχόμενος, ἐπὶ τῶν πάντων· ὅτι.

m ὁρᾷ.

32 Καὶ ὁ m ὥρακε καὶ ἤκουσε, τῷτο μαρτυρεῖ καὶ τὸ μαρτυρεῖν αὐτῷ ὕδεις λαμβάνειν.

n λαμβάνω
o σφραγίς.

33 Ὁ n λαβὼν αὐτῷ τὸ μαρτυρεῖν, ὁ σφραγισμένος ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθινὸς c ὅτι.

34 Ὅν γὰρ ἁπλῶς εἶλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τῷ Θεῷ λαλεῖ· ὅν ἐκ μέρεος g δίδωσιν ὁ Θεὸς πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸ υἱόν, καὶ πάντα ὅσα δωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

p πείθω.

q ὁπλοῦμαι.

36 Ὁ πειθόμενος τῷ υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δ' ἁπλῶς τῶν πᾶν ὑποτασσόμενος αὐτῷ, ἀλλ' ὁ ὀργὴν τῷ Θεῷ ἔσται ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. Δ'. Cap. IV.

a γινώσκω.
b ἀκούω.

Ως ἔν a ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι b ἤκουσεν οἱ ἱεραῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης·

2 (Καὶ τοιγα Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐκ ἐξουσίας αὐτοῦ· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.)

3 c' Ἀφῆκε ἡ Ἰουδαία, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν. d ἔρχομαι.

4 e' Ἐδίδου αὐτὸν διέρχοντος αὐτὸς τὴν Σαμα- c δει.
 ρείαν.

5 Ἐρχεται ἔνθα πόλιν τὴν Σαμαρείας λε- f λέγω.
 γομενὴν Σιχαρ, πλησίον τῆς χειρὸς ὅς ἐδωκεν ἡ Ἰουδαία.
 Ἰακώβ Ἰωσήφ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

6 h' Ἦν ὅτε κεν πηγὴ ἡ Ἰακώβ ὅτε Ἰησοῦς h εἰμί.
 κεκοπακὼς ἐκ τῆς διπορείας, καὶ ἐκκαθέζετο ἔ- i κόπη.
 πρὸς τὴν πηγὴν. ὅρα h ἦν ὡσεὶ ἐκτε. k ἔζω.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας λάνθασαι λάντλεω.
 ὕδωρ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, ὁ δὲ μοι m πίνει. m πίνω.

8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθησαν εἰς
 τὴν πόλιν ἵνα προφάς ἀγορεύωσι.)

9 Λέγει ἔν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις,
 Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ἡ δὲ παρ' ἐμὲ m πίνεις αἰτέας,
 ἡ ὅτις γυναικὸς Σαμαρείτιδος; ὁ γὰρ οὐκ ἔχει. ο χεῖρα.
 ταῖς Ἰουδαίαις Σαμαρεῖταις.

10 p' Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἐι p κείνο.
 ἡ δὲ εἰς τὸν ὕδωρα τὸ Θεῖον, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων q εἶδω.
 σοι, ὁ δὲ μοι m πίνει· σὺ δὲ ἄνθρωπος ἡγήσας αὐτὸν, r αἰτέας.
 καὶ ὁ δὲ δωκεν αὐτῇ ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, Κύριε, ἔτε ἀντη-
 μα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἡ ὅτι βαθύ· πόθεν ἔν-
 χεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ ἰμείζων εἶ τῷ πατρὶς ἡμῶν Ἰακώβ, r μέγας.
 ὁ δὲ δωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτοὶ ἐξ αὐτοῦ
 πίνουσιν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 p' Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς
 πίνων ἐκ τῆς ὕδατος τέτης, τὴν φησὶ πάλιν. t δίδω.

14 Ὅς δ' ἂν m πῖν ἐκ τῆς ὕδατος ἡ ἐγὼ ὁ δὲ
 τὸ αὐτῷ, ὅτι μὴ τὴν φησὶ εἰς τὸ αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ
 ὕδωρ ὁ δὲ δάσω αὐτῷ, ἵνα μὴ διψῇ ἐν αὐτῷ πηγῇ u γίνωμαι.
 ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν αἰῶνα.

15 Λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ γυνὴ, Κύριε, ὁ δὲ
 μοι τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι
 ἐκεῖθεν ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ παρ, φάνησον x φωνή.
 ἡ δὲ ἀνέσχε, καὶ δὲ ἐλάβε ἐνθάδε.

υ' ἔχω·
z εἶς σ.

a κ' ω·

b π' σ' ις.

c εἶ δ' ω·

d εἰ μί·

e ἔρχομαι.

f ης.

g ἔω.

17 p' Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, 'Οὐκ ἔχω
ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπα
'Οπ' ἄνδρα ἐκ ἔχω.

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ὑἔχες· καὶ νῦν ὄν γυνή
χης, ἐκ ἧς σ' ὁ ἀνὴρ· τὸ αὐτὸ ἀληθὲς z εἶρηκα.

19 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή, Κύριε, θεωρῶ ὅτι
προφήτης ἡ εἶ σ'.

20 'Οι πατέρες ἡμῶν ἐν τέτρω τῶ ὅρῳ αὐτοῦ
σεκύνηζ· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
ὅταν ὁ πόπ' ὅπως εἴη αὐτοῦ σκυῶν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γυνὴ, b π' σ' ις
μοι ὅτι ἔρχομαι ὅτε ἔτε ἐν τῶ ὅρῳ τέτρω
ἔτε ἐν Ἱεροσολύμοις αὐτοῦ σκυῶν.

22 Ὑμεῖς αὐτοῦ σκυῶν ὅτι ἐκ c οἶδα τε, καὶ
μεῖς αὐτοῦ σκυῶν ὅτι ἐκ d οἶδα μὴ· ὅτι ἡ σωτηρία
ἐκ τ' Ἱουδαίων d ὅτι.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὁ ἔσχατος, καὶ νῦν d ὅτι, ὅτι
ἀληθινοὶ αὐτοῦ σκυῶν αὐτοῦ σκυῶν αὐτοῦ
πατρὶ ἐν πνύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ
τοῖς τέτρω ζῆτε τὸ αὐτοῦ σκυῶν αὐτοῦ.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὸ αὐτοῦ σκυῶν
ταῦ αὐτοῦ, ἐν πνύματι καὶ ἀληθείᾳ d εἶ
σχυῶν.

25 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή, c' Οἶδα ὅτι Μεσσίας
ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἐλθῇ ἐκ
τ' αὐτοῦ, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι, ὁ
λὼν σοι.

27 Καὶ ὅτι τέτρω ἐλθόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ θαυμάζοντες ὅτι καὶ γυναικὸς ἐλάλει· f εἶ
μὴ τοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλοῖς μετ' αὐτοῦ
τῆς;

28 g' Ἀφῆκεν ἔν τ' ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τ' πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις,
ποῖς,

29 Δεῦτε, εἶδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπε
πάντα ὅσα ἐποίησα· μὴ τι ἔτις d ὅτι
Χριστός;

- 30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆ πόλεως, καὶ ἤρχοντο
 αὐτόν.
 31 Ἐν ᾧ πρὸ μεταξὺ ἡ ἐρώτων αὐτὸν οἱ μα-^h ἑρωτάω.
 ται, λέγοντες, Ραββί, φάγε.
 32 Ὁ ᾧ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω
 γαῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ εἰσθε.
 33 Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους,
 ἥ τις ἡνεσκεν αὐτῷ φαγεῖν; ^h φέρω.
 34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὸν βρωμὰ
 ὄζειν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τῶ πέμψαντός με,
 τελειῶσω αὐτῷ τὸ ἔργον.
 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐπὶ ^k τεβάρμωον ^k μω.
 ὄζει, καὶ ὁ θεισμός ἐρχεῖ; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν,
 πάρεστε τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ^m θεάσασθε ^l αἰρέω.
 τὴν χώραν, ὅτι λυκαὶ εἰσι πρὸς θεισμόν ^m θεάσασθε
 αὐτήν.
 36 Καὶ ὁ θειζὼν, μωτὸν λαμβάνει, καὶ συνα-
 γαγνύων αὐτὸν εἰς ζῶν αἰῶνον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων
 ἔσται καὶ ὁ θειζὼν.
 37 Ἐν γὰρ τῷ τῷ λόγῳ ^d ὄζειν ὁ ἀληθινός,
 ἄλλος ^d ὄζειν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θειζὼν.
 38 Ἐγὼ ἡ ἀπὸ τῆς γαῖας ὑμῶν θειζὼν ὁ ⁿ ἔχω ⁿ σέλλω.
 οὐ κεκοπίασθε· ἄλλοι οὐ κεκοπίασθαι, καὶ ^o κόπῳ.
 οὐ εἰς τὸ κόπον αὐτῶν ^e εἰσεληλυῖσθε.
 39 Ἐκ τῆ πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ^p ἐπίσταν ^p πίστες.
 αὐτὸν ἦν Σαμαρεῖται, διὰ τὸ λόγον τὸν
 μαρτυρήσαντος, Ὅτι εἰπέ μοι πάντα
 ἃ ἐποίησα.
 40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖ-
 ται, ἡ ἐρώτων αὐτὸν ^q μένει παρ' αὐτοῖς· καὶ ^q μὴν.
 ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
 41 Καὶ πολλῶν πλείους ^r ὁπίσταν ^r διὰ τὸ λό-
 γον αὐτοῦ.
 42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, Ὅτι ἐκέπαι διὰ τὸ
 ὡς λαλοῦσαν πρὸς αὐτὸν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ ^r ἀκούω.
 ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ τὸν ^d ὄζειν ἀληθινὸς ὁ σωτὴρ τῆς
 σαρκὸς, ὁ Χριστός.
 43 Μετὰ ᾧ τὰς δύο ἡμέρας ^e ἐξῆλθεν ἐ-
 κείνη, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

μαρτυρ.

α δέχομαι.

β ορώ.

γ δένθ.

δ βαίνω.

ε ιδομαι.

β μέλλω.

ε είδω.

δ βαίνω.

ε πείρω.

ε αντέω.

ε ζάω.

η πυνθάνομαι.

ι έρω.

* έω.

κ γινώσκω.

λ πίσις.

μ έρχομαι.

α είμι.

β βαίνω.

ε λέγω.

44 Αυτός γδ ο Ιησους εμαρτύρησεν οπι παρ
φήτης εν τη ιδία παρίδι πωλύ εκ έχει.

45 Οτε εν ηλθεν εις τη Γαλιλαίαν, εδ
αυτο αυτον οι Γαλιλαιοι, παντα εωρακότες
εποίησεν εν Ιερουσαλμοις εν τη εορτη, κ
τοι γδ ηλθον εις τη εορτη.

46 Ε εν ηλθεν εν ο Ιησους παλιν εις τη Κ
να τη Γαλιλαίας, επε εποίησε το υδωρ οιν
Και λω πς βασιλικός ε ο υός η δένθ εν Κ
πενταίμ.

47 Ουτ ο ακέσας οπι Ιησους ηκη εκ τη
δαίας εις τη Γαλιλαίαν, σαπλήδε παρς αυ
κ ηρώτα αυτον, ινα χαταβη κ α ιδομαι
τη υιδν. ημελλε γδ αποθνήσκειν.

48 Ειπεν εν ο Ιησους παρς αυτον, Εαν
σημεία κ τέρατα σιδητε, ε μη πισδύσητε.

49 Λέγς παρς αυτον ο βασιλικός, Κ
καταβηθι παριν αποθανείν το παιδίον μου.

50 Λέγς αυτω ο Ιησους, Ποράς ο υ
σε ζη. Και όπισδωσεν ο ανθρωπο καλό
ω είπεν αυτω ο Ιησους, κ ε έποράετο.

51 Ηδη η αυτε καταβαίνονθ, οι δ
αυτε φάπντηθ αυτω, κ απήγχειλαν, λέ
τες, Οπι ο παίς σε ζη.

52 Επύθετο εν παρ αυτω τη ωραν
κομψότερον ιερε, κ είπον αυτω, Οπι
ωραν έβδόμεν αφηκεν αυτον ο πυρετός.

53 Εγνω εν ο πατήρ, οπι εν εκείνη τη
εν η είπεν αυτω ο Ιησους, Οπι ο υός σε ζη
έπισδωσεν αυτος κ η οικία αυτε όλη.

54 Τετο παλιν δάτερον σημείον εποίη
ο Ιησους, ελθών εκ τη Ιερδαίας εις τη Γ
λαίαν.

Κεφ. ε.

Cap. V.

Μετα ταυτα α λω εορτη ην Ιερδαίαν,
ε ανέβη ο Ιησους εις Ιερουσαλμα.

2 Εστ η εν τοις Ιερουσαλμοις επ τη
εσπικη κολυμβήθρα, η σ επλερομένη Εβ
εβδετδα, πέντε σοάς έχουσα.

3 Ἐν ταύταις ἐκατέκентο πλῆθος πολὺ καίμαι.

ἀδενόντων, πυλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκ δε-

σμῶν τῶ τῷ ὕδατι κίνησιν.

4 Ἀγγελος γὰρ καὶ ἐν κατέβαιναν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάραξε τὸ ὕδωρ· ὃ ἐν ταρασσῶ.

ῥηίς ἐβύβητο ὡς δὴ τότε καλεῖται νοσήματα. γίνομαι.

5 Ἄνθρωπος δὲ τις ἀνθρώπου ἐκείνου ἀκούσας ἔχω.

τῶ ἐπὶ ἔχων ἐν τῇ ἀδενείᾳ.

6 Τότε οὖν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ εἶδω.

γινῶσκω, ὅτι πολὺ ἦδη χρόνον ἔχει, λέγει γινώσκω.

αὐτῷ, Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδενῶν, Κύριε, ἀν-

θρώπου ἐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ,

ἐλθὼν ἐμὲ καὶ κολυμβήθην ἐν ᾧ ὁ ἔρχομαι

καὶ ἄλλοι πρὸς ἐμὲ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἶπω, καὶ ἔγειραι.

καὶ ἔββατόν σε, καὶ πεπάτη. αἶρω.

9 Καὶ ἐν τῷ ὕδατι ἐβύβητο ὁ ἀνθρώπου.

καὶ ἔββατόν αὐτῷ, καὶ πεπάτη αὐτῷ.

10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐβύβητο ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

11 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐβύβητο ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

12 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐβύβητο ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

13 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

14 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

15 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

16 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

17 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

18 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

19 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

20 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

21 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

22 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

23 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

24 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

25 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

26 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

27 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

28 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

29 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

30 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, καὶ κείνω.

τ δῶκω.
υ ζητέω.
κ κλείνω.

υ κ' ἐγώ.

ζ λύω.

α κείνω.

β δεινύω.

ε δίδωμι.

δ βαίνω.

ε είμι.

16 Καὶ διὰ τὸ τοῦ ἐδῶκον ἡ Ἰησοῦς οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτηεν αὐτὸν καὶ ἀποκλείναι, ὅτι ταῦτα ἐποίησεν ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεσθαι, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τὸ τοῦ ἐν μαῦλλον καὶ ἐζήτηεν αὐτὸν Ἰουδαῖοι καὶ ἀποκλείναι, ὅτι ἐμόνον ζῆλυν τοῦ σαββάτου, ἀλλὰ καὶ πατέρας ἰδίους ἔλεγε ὁ Θεὸς ἐν, ἴσον ἑαυτὸν ποιοῦν τῷ Θεῷ.

19 Ἄ ἀπεκρίνατο ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐδύνασαι ὁ υἱὸς ποιεῖν ὅσα ἑαυτοῦ ἐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ ἢ πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα βδέλυκον ἡν ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μέζονα τούτων βδέλξει αὐτῷ ἕργα, ἵνα ὑμεῖς θανατάσθε τε.

21 Ὡστερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, ἔγω καὶ ὁ υἱὸς ἕως θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει ἐθέλοντα, ἀλλὰ καὶ κείσιν πᾶσι· ὁ δὲ δώκε τῷ υἱῷ.

23 Ἰνα πάντες πμῶσι τὸν υἱόν, καὶ θὰς πμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῇ τὸν υἱόν, ἐ τιμᾷ τὸν πατέρα· τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ ὁ ἀδελφὸν μου ἀκούων, καὶ πσιδύων τῷ πέμψαντί με, ἐχὼ ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν ἐκ ἔρχεται, ἀλλὰ ὁ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὸ ζῶν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὁ ὁ ἔρχεται, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡστερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, ἔτως καὶ ὁ υἱὸς ζωὴν ἔχει ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ὁ θεὸς ὁ θεὸς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ κείσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θανατάζετε τὸ πρὸς ὅτι ἔρχεται ὁ υἱὸς ἀνθρώπου.

ἢ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, ἀκούσονται τῆ
φωνῆς αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔκ πορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιή- f πείρω.

σαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα
περάσαντες, εἰς ἀνάστασιν κείσεως.

30 'Οὐ δυνάμει ἐγὼ ποιῶν ἅπ' ἐμαυτοῦ
τὸν ὄθον· καὶ οὐκ ἀκούω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
δικαία ἐστίν· ὅτι ἐζητῶ τὸ θέλημα τοῦ
πατρὸς, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
πατρός.

31 'Εάν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρ-
τυρία μου ἔστιν ἀληθής.

32 'Αλλ' οὐ ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ
οὐδὲ ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἧς μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ.

33 'Υμεῖς ὁμολογεῖσθε περὶ 'Ιωάννου, g σέλλω.
ὃς ἡμεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. h μάρτυρ.

34 'Εγὼ δὲ ἐπερὶ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν
καμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς ἰσω- i σόθ.
σῆτε.

35 'Εκείν' οὐκ ἔχω· ὁ λύχν' οὐκ αὐτοῦ· ὁ
φάων· ὑμεῖς δὲ ἠδελήσατε ἰσχυροῦ· k θέλω.
δύναμις περὶ ὧραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. l ἀγάλλω.

36 'Εγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν καὶ λέγω περὶ 'Ιω-
άννου· τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐξωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα
μητελώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐγὼ ποιῶ, m τέλ' οὐκ.
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατὴρ με ὁμολογεῖ.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς ἡμεμαρ-
τύρηκε περὶ ἐμοῦ· ὅτε φωνῶ αὐτῷ ἡ ἀκούσατε n ἀκούω.
πῶποτε, ὅτε εἶδ' αὐτῷ ὁ ὥρανατε· o ὁρᾶω.

38 Καὶ τὸ λόγον αὐτοῦ ἔχετε ρηθόντα ἐν p ρηθίω.
ὑμῖν· ὅτι ὃν ὁ ἀπέστειλεν ἐκείν' οὐκ ἔχετε
ἀκούοντες.

39 ὁ ἐξεδύνατε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δο- q ἐξεδύνα.
κίτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχετε· καὶ ἐκεί-
ναι εἰσιν αἱ μαρτυρεῖσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ ἐθέλετε γέλωτεν περὶ με, ἵνα r ἐρχομαι.
ἐλθὼν ἔχητε.

- 41 Δόξαν ᾧ ἄνθρωπων ἔλαμβάνω·
 42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι ἢ ἀγάπην
 Θεὸς ἔκ ἐχρετέ ἐν ἑαυτοῖς.
 43 Ἐγὼ ἔλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς
 μου, καὶ ἔλαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλοι ἔλθω
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκκλίνον· λήψετε.
 44 Πῶς διώκατε ὑμεῖς πιστεύσαι, δέξαντες
 ἐξ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ ἢ δόξαν τῷ
 Θεῷ ἔζητεῖτε ;
 45 Μὴ δοκίτε ὅτι ἐγὼ κατηγόρησω ὑμῶν
 πρὸς τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγόρων ὑμῶν, Μω-
 σῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίζατε.
 46 Εἰ γὰρ ὁπισθέετε Μωσῆ, ὅπως θέετε
 ἐμοί· οὐ γὰρ ἐμὲ ἐκκλίνετε· ἔχραψεν.
 47 Εἰ ὅπως ἐκκλίνετε ῥήμασιν ἐπισθέετε
 πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πισθέετε ;
 Κεφ. σ'. Cap. VI.
 1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
 τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος·
 2 Καὶ ἡ κολέθη αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι
 ἐν ὅρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἀπέποιε· ὅτι τῷ ἀδελ-
 φῷ Ἰωάννῃ.
 3 Ἀνῆλθε ὅς εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκ-
 δέχθη αὐτὸν μετὰ μαθητῶν αὐτοῦ.
 4 Ἦν ὁ ἐγγὺς τὸ πάχος, ἡ ἐορτὴ τῆς Ἰου-
 δαίων.
 5 Ἐπείραξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ
 δεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται
 πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον, Πό-
 θεν ἔσται ἀρεθίστην ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οἱ
 τοῖ ;
 6 (Τὰ ποτὶ ἔλεγε περὶ αὐτὸν αὐτὸς ὅτι
 ἡ δὲ πῶς ἐμελλε ποιεῖν.)
 7 Ἀπεκείθη αὐτῷ Φίλιππος, Διακοσίων
 δινναρίων ἄρτοι ἐκ ἀρκούντων αὐτοῖς, ἵνα ἐχα-
 ρισθῶν αὐτοῦ βραχὺ τι λάβῃ.
 8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
 Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου,
 9 Ἐστὶ παιδάριον ἐν ᾧ δεὸς ἔχει πέντε ἄρ-

ἔγνωσκω.

ἔλαμβάνω.

ἀγνοεῖ.

ἐλπίζω.

πίστις.

ῥαδίως.

ἐξρχομαι.

ἀκόλουθος.

ὁ δόξω.

ἡμεῖς.

εἰμί.

αἶρω.

ἀγνοεῖ.

ἡ εἶδω.

κείνω.

ἔλαμβάνω.

τας κειθίνες, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα πῶς ὄντιν εἰς τοσούτους;

10 Ἐἶπε ὁ Ἰησοῦς, Ποιήσατε τὰς ἀνθρώπων ἀναπεσθῆναι. Ἦν ὁ χορὸς πολὺς ἐν τῷ πύλῳ. Ἄρτίπεσον ἔν οἱ ἄνδρες, ἢ ἀειθμόν ὧς πέντε καὶ χίλιοι.

11 Ἐλάβε ὁ τὰς ἄρτας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐν-
χαιρῶσας διέδωκε πῶς μαθηταῖς, οἱ ὅι μαθη-
ταὶ τοῖς ἀνακηρύκταις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψα-
ρίων ὅσον ἦ θέλον.

12 Ὡς ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληθη, λέγει τοῖς μαθηταῖς, Πλῆ-
εἶτε, Συναγάγετε τὰ ὑπερισσεύσαντα κλά-
ματα, ἵνα μὴ τι ἀπολήναι.

13 Συναγάραρον ἔν, καὶ ἐγένετο δώδεκα κο-
φίνες κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν
κειθίνων, ἀλλ' ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρωκό-
σιν.

14 Οἱ ἄνθρωποι ἰδόντες ὁ ἐποίησεν
ἐμῶν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον, Ὅπως ὅτιν ἄ-
νθρωπος ὁ περὶ τῆς ἑρμούσης εἰς τὸ κό-
πον.

15 Ἰησοῦς ἔν γινέσθαι ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι,
ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασι-
λέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρη αὐτὸς
ἑν.

16 Ὡς ὁ ὀψία ἐγένετο, κατέβη οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἦρχον
πέρασθαι τὴν θαλάσσης εἰς Καφarnaῦμ· καὶ σκοτία
ἦν ἐγγερόν, καὶ ἐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς.

18 Ἦν τε θαλάσσα, ἀνέμους μεγάλους πνέ-
ουσα, * διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες ἔν ὡς σαδύς ἐκοσιπέν-
τη βιάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περὶ πατρίδα
τὴν θαλάσσης, καὶ ἐγγύς τῶν πλοίων γινόμενον
ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ ὅς λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ εἰμι, μὴ φο-
βεσθε.

Cap. VI.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

φ δέλω.

g λαμβάνω

h είμι.

i άγω.

k ίσημι.

l είδω.

m βαίνω.

n φάγω.

o δέλω.

p κείνω.

q χορτάζω.

r δαλύω.

g μύω.

t δίδωμι.

u σφραγίς.

x πίσις.

y γέλλω.

z γεάφω.

a δίδωμι.

21 Γ' Ηθελον εν g λαβειν αυτον εις το πλοϊον· κ' ευθεως το πλοϊον α ερχετο επι τ' γης εις h ην i κωηγον.

22 ¶ Τη επαυειον ο δ' χλ' ο k εσηκως περαν τ' θαλασσης, l ιδων οπι πλοιαειον αλλο εκ h ην εκει· μη εν κεινο εις ο m ενεβη· ο μαθηται αυτη, κ' οπ' ε c σωτηηλθε τοις μαθηταις αυτη ο 'Ιησ' εις το πλοιαειον, αλλα μοι οι μαθηται αυτη c απηλθον.

23 'Αλλα ο c ηλθε πλοιαεια εκ Τιβεριδ' εγ' υς τ'ε· τιπε οπε n φαγον τ' αρτοι ενχαρισησαν· ο τ' Kuei.

24 "Οτε εν ειδεν ο δ' χλ' οπ' 'Ιησ' κ' ηξιν εκει, εδ' οι μαθηται αυτη, m ενεβησαν κ' αυτοι εις τα πλοια, κ' c ηλθον εις Καφαρναυμ, ζητηντες τ' 'Ιησ'.

25 Και ο δ' εντες αυτον περαν τ' θαλασσης ειπον αυτω, Ραββι, ποτε ωδε a γεγονας;

26 ρ' Απεκειθη αυτοις ο 'Ιησ' κ' ειπεν· 'Αμην αμην λεγω υμιν, ζητειτε με εχ' οειδετε σημεια, αλλ' οπι n φαγετε εκ τ' αρτων κ' q χορταθητε.

27 Εργαζεσθε μη την βρωσιν την g απολυμυω, αλλα την βρωσιν την g μυσω εις ζωην αιωνιον, ην ο υιος τ'ε ανθρωπου ριν τδωσει· τ'επον γδ ο πατηρ u εσφραγισεν Θεός.

28 ¶ Ειπον εν προς αυτον, Τι ποιωμεν, ινα εργαζωμεθα τα εργα τ'ε Θευ;

29 ρ' Απεκειθη ο 'Ιησ' κ' ειπεν αυτοις, Τ'ο h εστι το εργον τ' Θευ, ινα x πιδωσιτε εν ον y απεσηλεν εκεινω.

30 ¶ Ειπον εν αυτω, Τι εν ποιεις συ σημειω ινα l ιδωμεν κ' πιδωσωμεν σοι; π' εργαζη;

31 'Οι πατερες ημω τδ μαννα n φαγον τ'ε τ'ερημω· κατωc εστι z γεγαμυω, 'Αρτον τ'εραν εδωκεν αυτοις φαγειν.

32 Ειπεν εν αυτοις ο 'Ιησ', 'Αμην αμην λεγω υμιν, ε Μωσ' a δεδωκεν υμιν αρτοι

ἄρτον ἐκ τῆς ἐρανῆς· ἀλλ' ὁ πατήρ μου αὐτὸν δίδω-
σιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθι-
νόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος ὃς Θεὸς ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐν εἰμί.
ἐκ τῆς ἐρανῆς, καὶ ζωὴ αὐτοῦ δίδωκε τὸν κόσμον.

34 Εἶπον ἔνθα αὐτόν, Κύριε, πάντοτε
δοῦναι ἡμῖν τὸν ἄρτον τούτον.

35 Εἶπε ὁ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρ-
τος ὁ ζῶν· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ μὴ σπέν-
ου· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ ἀπολείψει αὐτόν.
πάντοτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐξωράκατέ με, καὶ ἐξή-
κατε.

37 Πάν ὁ αὐτοῖς μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἐστὶν ἡ-
κόν. καὶ ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ μὴ ἐκβάλλω αὐτόν.

38 Ὅτι ἐκ καταβέβηκα ἐκ τῆς ἐρανῆς, ἵνα ἐ-
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με.

39 Τούτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαν-
τός με πατρός, ἵνα πάντες οἱ ἀκούοντές μου, καὶ οὐκ ἔ-
λθουσιν πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ.
ἐκείνῃ ἡμέρᾳ.

40 Τούτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με, ἵνα πᾶς ὁ θερώων τὸν ὕδον, καὶ πιστεύων εἰς
αὐτόν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀναστήσω αὐτόν.
ἐν τῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ.

41 Καὶ ἔρχομαι ἐν οἷς Ἰουδαῖοι καὶ αὐτοὶ, καὶ γινώσκον-
τες ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον, Οὐχ ἵσθες ὅτι Ἰησοῦς ὁ
ἱδὸς Ἰωσήφ, καὶ ἡμεῖς Ἰουδαῖοι καὶ πατέρες καὶ ἡμεῖς
καταβέβηκα;

43 ὁ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, μη κείνω.
ἀλλὰ γινώσκετε μετὰ ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἐρχομαι
ἐκ τοῦ πατρὸς ὁ πέμψας με, ἐκτός γε αὐτόν. καὶ ὁ ἐλθὼν
καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἐπὶ τῇ μετὰ ταῦτα ἐν τοῖς ὑποφωτισμοῖς, ἡμεῖς
καὶ

Καὶ ὁ ἴσους ὅ πάντες διδασκατοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς ὅν
ἡ μαρτυροῦν. ὁ ἀκούσας ταῦτα τῶ πατρὸς, καὶ ἡ μαρτυρῶν, ἐρχέται
πρὸς με.

ὁ ὁρῶν.

46 Ὁυχ ὅτι πατέρες τις ἐώρακεν, εἰ μὴ
ὁ ὁν πατὴρ τοῦ Θεοῦ. ὅστις ἐώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων ἐν
ἐμῇ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτιος τοῦ ζῶντος.

ὁ θυήσκω.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαρον τὸ μάννα ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτιος ὁ ἐν τῷ ἔργῳ κα-
ταβαίνων, ἵνα τίς ἐξ αὐτῶ φάγη καὶ μὴ ἀπο-
θάνῃ.

ὁ ζῶν.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτιος ὁ ζῶν, ὁ ἐν τῷ ἔργῳ
καταβάς. ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτιου,
ζήσῃ εἰς τὸ αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτιος ὁ ὄν ἐγὼ ἀπα-
σῶ, ἡ σάρξ μου ἐστίν, ἡ ἐγὼ ἀπασῶ ὑμᾶς τῆς
τοῦ κόσμου ζωῆς.

ὁ μάχομαι.

52 Ἐμάχοντο ὅν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι,
λέγοντες, Πῶς δύναται ὅστις ἡμῖν ἀδέναι
τὸ σάρεα φαγεῖν;

ὁ φάγω.

ὁ πίνω.

53 Εἶπεν ὅν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν ἀ-
μὲν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ ἡ φάγητε τὸ σάρεα καὶ
ἡ ἐγὼ ἀνθρώπου, καὶ ἡ πίνητε αὐτῶ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχα-
τε ζωὴν ἐν αἰσιν.

54 Ὁ τρώγων μου τὸ σάρεα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. καὶ ἐγὼ ἡ ἀναστήσω
αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθὴς ἐστὶν βρωσίς, καὶ
τὸ αἷμά μου ἀληθὴς ἐστὶν πόσις.

ὁ καὶ ἐγὼ.

ὁ σέλλω.

ὁ ζῶν.

ὁ καὶ ἐκείνος

ὁ εἰμί.

ὁ βαίνω.

ὁ φάγω.

ὁ θυήσκω.

56 Ὁ τρώγων μου τὸ σάρεα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπίστευέ με ὁ ὁ ζῶν πατήρ,
καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τοῦ πατρὸς καὶ ὁ βῶγων με, καὶ
ἐκείνος ζῇ δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτιος ὁ ἐν τῷ ἔργῳ κα-
ταβάς. ὁ καθὼς ἔφαρον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μάννα, καὶ ἀπέθανον. ὁ βῶγων τῶτον τὸ ἄρτιον,
ζήσῃ εἰς τὸ αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων
καθ' ἑαυτὸν.

60 Πολλοὶ ἔν ακέσαντες ἐκ τῆς μαθητῆς
αὐτοῦ, εἶπον, Σκληρός ὁ ὅτιν ἐστὶ ὁ λόγος· τίς
ἰσχύει αὐτὸν ἀκέειν;

61 Ἐιδὼς ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύ-
σας περὶ τέτοις οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς,
ἵπο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν ἔν θεωρεῖτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀ-
γαθόνοντα ὅτις ἦν παρ' ἐμοῦ;

63 Τὸ πνεῦμα δὲ ὅτι τὸ ζῶπον, ἡ σὰρξ ἔκ-
φελει ἐδέν· τὰ ῥήματα δὲ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν,
πνεῦμα δὲ ὅτι, καὶ ζωὴ δὲ ὅτιν.

64 Ἀλλ' δὲ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν πνέες οἱ ἔκ παλαι-
ον. * Ἡ δὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς πνέες δὲ εἰσὶν * εἶδω.
οἱ μὴ παλαιόντες, καὶ τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἡ παλαιώτων ἡ δίδωμι,

65 Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο ἔρηκα ὑμῖν ὅτι ἡ λέγω.
δύναμις ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ δὲ ἡ εἶρω.

66 Ἐκ τέτοις πολλοὶ ἁπλῶς τοῦ μαθητῆς ἡρχομαι.
αὐτοῦ εἰς τὰ ὅπια, καὶ ἐκέπ μετ' αὐτοῦ πατέω.
ἄτερ.

67 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, Μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη ἔν αὐτῷ Σίμων Πέτρος, καὶ κείνω.
ὡς, πρὸς τίνα ἁπελυσόμεθα; ῥήματα ζω-
ν ἀντίς ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς ὁ πεπεσχαμὸν καὶ ἐγνωσχα- ὁ πίσις.
ἐπὶ σὺ δὲ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐγνωσχα. ἐγνωσχα.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ κείνω.
ὑμᾶς τὰ δώδεκα ἡξυξάμεν, καὶ ἐξ ὑμῶν
ἡ δίδωμι δὲ ἐστὶν;

71 Ἐλεγε ὅτι Ἰούδαν Σίμωνος, Ἰσκαριώ-
του ὅτι γὰρ ἡμελλεν αὐτὸν ἡ παραδιδόναι, εἰς ἡ μέλλω.
ὡν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. Ζ. Cap. VII.

Καὶ ὡς ἐπεί τε ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, ἔτι ἡμελλεν ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ δίδωμι.
ὡς.

Cap. VII.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

b ζητέω.

ἀειπατεῖν; ὅπ b ἐζήτου αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκρίναι.

c εἰμί.

2 c Ἦν δ' ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ ἣν Ἰουδαῖοι ἠγοπηρία.

d βαίνω.

3 Εἶπον ἔν τε αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μετάβηθι ἐν τεύθειν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιεῖς.

e θεωρῶς.

f φαίνω.

4 Οὐδὲ γὰρ ἐν κρυπτῷ τί ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρήρησι d ἵνα ταῦτα ποιεῖς, φανερώσωσιν σε αὐτὸν τῷ κόσμῳ.

g πῖσις.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ g ἐπὶ σὺν αὐτὸν.

6 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ καιρὸς ἔμδς ἔγω παρῆσιν· ὁ δ' ἔτι καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε c ὅταν ἐπιμῇ.

7 Οὐ δυνάτα ὁ κόσμος θ μισεῖν ὑμᾶς, ἐπεὶ ἔγω μισῶ, ὅπ ἐγὼ μαρτυρῶ ἀπὸ αὐτοῦ ὅπ τὰ ἔργα αὐτοῦ πονεῖ c ὅταν.

h πλέθω.

8 Ὑμεῖς d ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐγὼ ἔγω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὁ καιρὸς ὁ ἔμδς ἔγω h πεπλήρωται.

i μένω.

9 Ταῦτα δ' εἰπὼν αὐτοῖς, i ἔμεινεν ἐν τῇ Γολυθαί.

10 Ὡς δ' ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς d ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, ἔ φανερώσιν αὐτὸν ὡς ἐν κρυπτῷ.

k ζητέω.

11 Οἱ ἔν Ἰουδαίῳ k ἐζήτην αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, Πῶς ὅταν ἐκείνῳ;

l λέγω.

12 Καὶ γογγυσίδες πολὺς ἀπὸ αὐτοῦ c ὡς πῶς ὅχλοις· οἱ μὲν l ἔλεγον, Ὅτι ἀγαθὸν c ὅτι· ἄλλοι δ' ἔλεγον, Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ ὁ ὅχλον.

m λαλέω.

13 Οὐδὲ γὰρ μὴ τι παρήρησι m ἐλάλει αὐτὸς διὰ τὸ φόβον τῶν Ἰουδαίων.

n διδάσκω.

14 ¶ Ἦν δ' ἡ ἑορτὴ μεσέσης d ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ n ἐδίδασκε.

o θαῦμα.

15 Καὶ οἱ θαυμάζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες, Πῶς ὅταν γράμματα p οἶδε, καὶ q μεμαθὴς ὁ ὅχλον.

p εἶδω.

q μαθητάνω.

- 16 Ἐκεῖθεν ἀποκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, γινώσκω.
 Ἡ ἐμὴ διδασκαλία, ἣν ἐστὶν ἐμὴ, ἀλλὰ τῆ πέμ-
 ν ἡσυχίας με.
- 17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν,
 γινώσκειται παρὶ τῆ διδασκαλίας, πότερον ἐκ τῶ γινώσκω.
 θεοῦ ὁδεύει, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
- 18 Ὁ ἀφ' ἐμαυτοῦ λαλῶν, τὸ δόξαν τῆ ἰσ-
 τῆς ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὸ δόξαν τοῦ πέμψαντος
 αὐτὸν, αὐτὸς ἀληθὴς ὅστις, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐ
 ἔστιν.
- 19 Ὁ Μωσῆς τὸ δέδωκεν ὑμῖν τὸ νόμον, καὶ τὸ δίδωμι.
 δαίς ὅτι ὑμεῖς ποιεῖτε τὸ νόμον; τί με ζητεῖτε
 ἀποκρίσθαι;
- 20 Ἐκεῖθεν ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, Δαμιῶνι-
 νος ἔστις· τίς σε ζητεῖ ἀποκρίσθαι;
- 21 Ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.
- 22 Διὰ τῆς Μωσῆς τὸ δέδωκεν ὑμῖν τὸ πε-
 τομήν, (ὅτι ὅτι ἐκ τῆς Μωσέως ὅστις, ἀλλ' ἐκ
 τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ περὶ μένετε
 ἀνθρώπων.
- 23 Εἰ περὶ τομήν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν
 σαββάτῳ ἵνα μὴ κλυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, κλυθῶ.
 μοι ὑπολάττετε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑμῖν ζεποῖ-
 σου ἐν σαββάτῳ; ὅτι ποιεῶ.
- 24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαί-
 α κείσιν κρίνατε.
- 25 Ἄνθρωποι ἐν πνεύματι ἐκ τῆς ἱεραρχίας α-
 λείω· Ὁ ὅτι ἐστὶν ὁν ζητῶσιν ἀποκρίσθαι; βεβαί.
- 26 Καὶ ἰδε, παρρησία λαλεῖ, καὶ ἐδὲν αὐτῶ
 λέγουσι μὴποτε ἀληθῶς ὁ ἐγνωσαν οἱ ἄρχον-
 τες, ὅτι ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Χριστός; γινώσκω.
- 27 Ἀλλὰ τῶτον δὲ οἱ δαίμονες πόθεν ἔδιδον· ὁ δὲ εἶδον.
 Χριστὸς ὅταν ἔρχῃ ὁ δαίμων γινώσκῃ πόθεν ἔδιδον·
 ἐκεῖθεν.
- 28 Ἐκεῖθεν ἐν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ
 Ἰησοῦς, καὶ λέγων, Ἐγὼ μὲν οἶδατε, καὶ οἶδατε
 πόθεν ἐμὴ καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐκ γένου, ἀλλ'
 ὁ δὲ ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὁν ὑμεῖς οὐκ οἶ-
 δατε.

- 29 Ἐγὼ ὃ δ' οἶδ' αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι
 καὶ ἐκείνος. καὶ ἐκείνος με ἀπέστειλεν.
 30 καὶ Ἐζήτην ἐν αὐτῷ πᾶσαι καὶ ἐδή-
 λωσάντες αὐτὸν ὅτι χεῖρα, ὅτι ἐπὶ τῷ ἔλε-
 γον, καὶ ἐλεγον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Χεῖρος ὅταν ἐλθῇ
 μήτι πλείονα σημεῖα τέτων ποιήσει ἢ ἃ
 ἐποίησεν;
 32 Ὁ Ἰησοῦς αὖτε εἰπὼς αὐτοῖς τὸ ὅχι καὶ ὅτι
 ζοῦντες αὐτὸς ταῦτα καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
 τοὺς φαισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑποφύλακας, ἵνα πα-
 σσιν αὐτόν.
 33 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐπὶ μικροῦ
 χρόνου καὶ ὑμεῖς εἰμι, καὶ ὑπάρχω πρὸς τὸ πα-
 ρεῖνταί με.
 34 Ζητήσατέ με, καὶ ἔχ' ἀρήσατε καὶ ὁ
 πατήρ μου ἐγὼ ὑμῖν ἐδωκάδε ἐλθεῖν.
 35 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πῶς
 εἰς ἐξ ὧν μέλλ' ἀποσταθῇ, ὅτι ἡμεῖς ἔχ' ἀρήσασθαι
 αὐτόν; καὶ εἰς τὸ διασπορῆν τὸν Ἰησοῦν μέλλ' ἀ-
 ποσταθῇ, καὶ διδάσκων τὸν Ἰησοῦν;
 36 Τίς ὅστις ἐστὶν ὁ λόγος ὃν εἶπε; Ζητή-
 σατέ με, καὶ ἔχ' ἀρήσατε καὶ ὁ πατήρ μου ἐγὼ ὑμῖν
 ἐδωκάδε ἐλθεῖν;
 37 Ὁ Ἰησοῦς αὖτε εἰπὼς τῇ ἐχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῇ
 ἑορτῇ εἰσήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκράζει, λέγων,
 Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.
 38 Ὁ πισδύων εἰς ἐμέ, καὶ πινέτω εἰπὼς ὁ Ἰησοῦς
 καὶ ἔσθ' ὕδατος ζωῆς.
 39 (Τὸτο ὃ εἶπε πρὸς τὸν πνύματι
 καὶ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πισδύοντες εἰς αὐτόν
 καὶ πινέτω ὅτι ἡν πνύμα ζῶν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐδύ-
 σεν ἐν ὕδατι.)
 40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ὄχλων ἀκούσαντες τὸν
 λόγον, ἀλέγον, Οὐκ ἔστιν ὅστις ἀληθῶς ὁ ποι-
 ῶν τῶν τούτων.
 41 Ἄλλοι αὖτε λέγον, Οὐκ ἔστιν ὅστις ὁ Χεῖρος
 ὁ ποιῶν τῶν τούτων.

ἄλλοι δ' ἀπελεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χρὶς-
τὸς ἔρχεται;
42 Οὐχὶ ἡ ῥαφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος
Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης ὅπου βίω-
σεν Δαβὶδ, ὁ Χρὶςτὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα ἐν ἐν τῷ ὄχλῳ γ' ἐγένετο δι' αὐ-
τὸν.

44 Τινὲς δ' ἡ ἤθελον ἐξ αὐτοῦ ἰσχυρῶς ἀ-
παρτῆσαι αὐτὸν ἀλλ' οὐδεὶς β' ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς
ἐξουσίας.

45 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐν οἷς ὑποκρίνεται πρὸς τοὺς ἀρ-
χοὺς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκείνοι,
Διὰ τί ἐκ d ἡγάγετε αὐτὸν;

46 Ὁ δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Οὐδέποτε
ποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς εἶπεν ὁ ἄνθρω-
πος.

47 Ὁ δὲ ἀπεκρίθησαν ἐν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι, καὶ
εἶπον καὶ ὑμεῖς ἡ πεπλάνησθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἢ ἐπίστανται εἰς
αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος εἶπεν ὅτι μὴ γινώσκοντες τὸ νό-
μον ἢ ἐπιχαίρετε ἐν τούτοις.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτὸν, (ὁς ἐλ-
θὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν) εἰς β' ὡν ἐξ αὐτοῦ,

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κείναι τὸ ἄνθρωπον,
ἀλλ' ἡ ἀκρότης παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν θεόν, καὶ γινώσκοντες
τοιοῦτον;

52 Ὁ δὲ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ
ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ;
53 Καὶ ὁ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκόν
αὐτοῦ.

Κεφ. ἦ. Cap. VIII.

Ἡσυχία δ' ἀπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. α' πείρω.

2 Ὁ δὲ ῥαφὴ πάλιν β' παρεγένετο εἰς τὸ ἵε-
ρον, καὶ πᾶς ὁ λαὸς γ' ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ
ἐξουσία.

3 Ἀγνοοῦντες δ' οἱ ῥαμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
ἐπὶ αὐτὸν γυναικὰ ἐκ μοιχείας ἐκτελέσαν-
τες τὸν νόμον.

g ἴσημι.

μὲν τῷ καὶ g ἴσαντες αὐτῷ ἐν μέσῳ,

h φῶρ.

f καὶ ἡλίου φθῆναι ἐπαυτεφῶρ μοι χαλκομύνη.

i τέλλω.

5 Ἐν ᾧ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῶν ἰδενετέλαται

k βάλλω.

τὰς ποιαύτας κλιδοβολήσας σὺ δὲν τί λέγεις

l κύπῳ.

6 Τὸ ᾧ ἔλεγον πηροζόντες αὐτὸν, ἰδ

m γράφω.

ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτῷ· Ὁ ᾧ Ἰησοῦς κῆπῳ l

n μύρῳ.

φας, τῷ δακτύλῳ m ἔγραφεν εἰς τὴν γλῶ.

ο ἔρωτάω.

7 Ὡς ᾧ n ἐπέμῳον ο ἔρωτῆτες αὐτῷ

p ἀμαρτάνω

l ἀνακύφας εἶπε πρὸς αὐτοῦ, Ὁ p ἀναμάρτ

τος ὑμῶν πρὸς τὸν αἴθρον ἐπ' αὐτῇ k βόη

8 Καὶ πάλιν κῆπῳ l κύφας, m ἔγραφεν

τῷ γλῶ.

q ἐλέγχω.

9 Οἱ ᾧ ἀκῶσαντες, καὶ ὑπὸ τ' σιωπῇ δὴσαν

r ἄρχω.

q ἐλεγχόμενοι, c ἔξηρχοντο εἰς κατ' εἰς, r

s λείπω.

ξάμενοι ἀπὸ τῆς πρὸς βυτέρων, εἰς τῆς ἐχ

των· καὶ καταλείφθη μόνῳ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γλῶ

ἐν μέσῳ g ἔσῳπα.

u εἰμί.

10 l Ἀνακύφας ᾧ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μνησ

θεασάμεν ὁ πλῶν τ' γυναικὸς, εἶπεν αὐτῷ

Ἦ γυνή, πῶς u εἶσιν ἐκείνοι οἱ κατήγαγόν

ἔδειξέ σε κατέκεινεν;

x ληθῆω.

11 Ἦ ᾧ εἶπεν, Ὁυδεὶς, Κύριε. Ἐἴπε ᾧ αὐ

τῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὁυδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· ἀπ

ρᾶς, καὶ μηκέπ ἀμαρτανε.

y ἔχω.

12 Ἦ Πάλιν δὲν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς x ἐλάλη

λέγων, Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τῷ κόσμῳ· ὁ ἀπο

δῶν ἐμοὶ, ἔμῃ φωτισθήσεται ἐν τῇ σκοτίᾳ, αἰ

y ἔξει τὸ φῶς τ' ζωῆς.

z κείνω.

13 Ἐἴπον δὲν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι, Σὺ πῶς

αὐτῷ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου ἔστιν ἀ

δής.

a εἶδω.

14 z Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κα

ἐγὼ μαρτυρῶ πρὸς ἑμαυτῷ, ἀληθινὸς u εἶ

μαρτυρία μου· ὅτι a οἶδα πόθεν b ἦλθον, καὶ

ὑπάρχω· ὑμεῖς ᾧ ἔκ a οἶδατε πόθεν ἔρχομαι

καὶ πῶς ὑπάρχω.

b ἔρχομαι.

15 Ὑμεῖς καὶ τ' σάρκα κείνετε, ἐγὼ ἔκ

κῶς εἶνα.

16 Καὶ ἐὰν κείνω ᾧ ἐγὼ, ἢ κείσῃς ἢ ἐμὴ ἀληθείης ἡ ἐστίν· ὅτι μόνον ἐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ἡ ἐμὴ.
πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ ᾧ τῷ ὑμετέρῳ d γέ- d γράφω·
γραπταί, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθείης
ἡ ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 ε' Ἐλεγον ἐν αὐτῷ, Πᾶς ἐστίν ὁ πατήρ σε; ε λέγω.
Ἀπεκείθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐτε ἐμὲ οἶδατε, ἔτε τ' ἡ κείνω.
πατέρα μου· εἰ ἐμὲ β ἤθετε, καὶ τ' πατέρα μου
θεύετε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα γ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς γ λαλέω.
καὶ τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
οἱ οἱ ἡ ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι ἔπω β ἐληλύθει ἡ ἡ πᾶζω.
ἐξ αὐτοῦ.

21 εἰπεν ἐν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ
παράγω καὶ ζητήσετε με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖτε· ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς δ' ἐ i θνήσκετε.
δωάδε ἐλθεῖν.

22 Ἐλεγον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ
αὐτόν; Ὅτι λέγεις, Ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
δωάδε β ἐλθεῖν.

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τοῦ ἁνὼ εἰμὶ· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
ἐστε ἡ ἐστέ, ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τέτε.

24 εἰπον ἐν ὑμῖν ὅτι ἡ ἀποθανεῖτε ἐν τῇ ἀ-
μαρτίᾳς ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύητε ὅτι ἐγὼ
μι, ἡ ἀποθανεῖτε ἐν τῇ ἀμαρτίᾳς ὑμῶν.

25 ε' Ἐλεγον ἐν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ
μὲν.

26 Πόλλα ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κείναι·
ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθείης ὅτι· κ καὶ ἐγὼ ἀ' ἡ- k καὶ ἐγὼ.
καὶ παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. l ἀκέω.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τ' πατέρα αὐτοῖς m γινώσκω.
ἔγνω.

28 εἰπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν νύψω- n ὕψω.
τε τ' ὑμῶν τ' ἀνθρώπου, τότε m γινώσκετε ὅτι
ἐγὼ

• διδάσκω. ἔγω· ἔστι δὲ ἡμεῖς ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.
 ἔγω.

29 Καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ὅστις ἐκ τῆς ἀφ' ἧς
 κέ με μόνον ὁ πατήρ μου, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρετὰ αὐτοῦ
 ποιῶ πάντοτε.

• πίσις. 30 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντος πολλοὶ ἐπίστανται
 σάν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγχον ἔν ὃ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἡμι-
 σκότους αὐτῶν Ἰουδαίους, Ἐάν ὑμεῖς μείνητε ἐν
 τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ.

32 Καὶ ἡ γινώσκετε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλή-
 θεια ἐλπίδωσθε ὑμᾶς.

• δὲ λθ. 33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Σπέρμα Ἀβρα-
 ᾶ ἐσμὲν, καὶ ἔστι δὲ δεδουλωμένοι πάπῃ
 πῶς σὺ λέγεις, Ὅτι ἐλπίδωσθε ἡ γεννήσεσθε;

• γίνομαι. 34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὲν ἀ-
 μὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν
 δούλος ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δὲ λθ. ἐμῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστὶν
 αἰῶνα· ὁ υἱὸς ἐμῶς εἰς τὸ αἰῶνα.

36 Ἐάν ἔν ὃ υἱὸς ὑμᾶς ἐλπίδωσθῃ, ὅτι
 ἐλπίδωσθε ἡ σέσθε.

• κλίνω. 37 Ὁ δὲ οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ
 ζητεῖτέ με ἀποκλίνειν, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς
 χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

• ὁρῶ. 38 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα τὸ πρὶν ταῦτα
 λαλῶ· καὶ ὑμεῖς ἐν ὃ ἐωρεσάτε παρὰ τὰ
 πρὶν ὑμῶν ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατήρ
 ἡμῶν Ἀβραάμ· ὅτι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 Εἰ τέκνα τῷ Ἀβραάμ ἐστέ, τὰ ἔργα τῷ Ἀβραάμ
 ἐμποιεῖτε ἄν.

40 Νυνὶ δὲ ζητεῖτέ με ἀποκλίνειν, ἄνθρωποι
 οἱ τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν οὐ λελάληκα, ὡς ἡ καὶ
 παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ ἐκ ἐποίησεν.

• γεννάω. 41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 Εἶπον ἔν αὐτῷ, Ἡμεῖς οὐ πορνείας καὶ γυναι-
 κήματα· ἐνὰ πατέρα ἔχομεν καὶ Θεόν.

42 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ Θεός
 πατήρ

πατὴρ ὑμῶν ἰσὺς, ἡγαπᾶτε αὐτὸν ἐμὲ ἐγὼ γὰρ ἡγάπη.

Θεὸς ὁ ἔξῃ λθον καὶ ἡκω' ἐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκείνός με ἀπέσειλε. ἐσέλω.

43 Διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν ἐξενώσκετε;
ὅτι ἐδυνάσθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ ἐμὴν.

τὰς ἐπιθυμίας τὰς πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν·
ἐκεῖνος ἀνθρωποκλὸν ὁ ἰσὺς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν
τῇ ἀληθείᾳ ἔχων ἔσηκεν ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀλήθεια β' ἰσημι.

ἐν αὐτῷ ὅταν λαλήσῃ τὸ φεῦδον, ἐκ τῆς ἰδίας
λαλῇ ὅτι φάσκει ὅτι, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, ἐπεσδέτε-
ται μοι.

46 Τίς ὁ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας;
καὶ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς ἐπεσδέτε-
ται μοι.

47 Ὁ αὖν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ
ἀκούει· διὰ τούτου ὑμεῖς ἐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐκ ἐστέ.

48 Ὁ ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον·
αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγεις ἡμεῖς, ὅτι Σαμα-
ρείταις ἐσὶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;
καὶ εἶπεν, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ὁ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον ἐκ
λέγω, ἀλλὰ πρῶτον πατέρε μου, καὶ ὑμεῖς ἀπὸ
μαζέτε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἐζητῶ τὸ δοῦν μου· ἐστὶν ὁ
ζητῶν καὶ κείνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰάν τις τὸν
λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἐκ μὴ θεωρήσῃ
ἐν αἰῶνα.

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νῦν ἐγνώ-
ρισται ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀπεκρίθη· ἀπέ-
θανε καὶ οἱ προσφῶνται, καὶ σὺ λέγεις, Εἰάν τις
τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἐκ μὴ γίνεσθαι θανάτου ἐν
αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μέζων εἶ τῷ πατρὶ ἢ ἐμῷ; Ἀ-
πεκρίθη, ὅστις ἀπέθανε, καὶ οἱ προσφῶνται ἀπέ-
θανον· τίνα σκαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ὁ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Εἰάν ἐγὼ δοῦναι
ἐμαυτὸν,

ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μὲ ἐδέν· ὅτι· ἔστιν ὁ πατήρ
μὲ ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὁ
μὲ· ὅτι.

εἶδω.

55 Καὶ ἐκ ἐγνώκατε αὐτὸν· ἐγὼ δὲ εἶδα
αὐτὸν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι ἐκ εἶδα αὐτὸν, ἃ ἔσται
μαί ὅμοι· ὅτι ὑμῶν, ἡ δόξης· ἀλλ' εἶδα αὐτὸν
καὶ τὸ λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

ἀγάλλω.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἡγαλλίασεν
ἵνα εἶδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, καὶ
ἐχάρη.

ὁρῶ.

57 Εἶπον οἱ Ἰσραῖλοι πρὸς αὐτὸν, Πενή-
κοντα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραάμ· ἐώρακα.

γίνομαι.

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

αἶρω.

59 Ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλλωσιν ἐπὶ
αὐτὸν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ὁ ὄχλος ἦλθεν ἐκ
ἱερῶ, ὁ δὲ Ἰωδὴν διὰ μέσης αὐτῶν· καὶ παρῆναι
ἔπαυσε.

βάλλω.

κρύπτω.

ἐρχομαι.

ἄγω.

Κεφ. θ'.

Cap. IX.

Καὶ παρόντων, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν καὶ
ῥηεπῆς.

ἔρωτάω.

2 Καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες, Ραββί, τίς ἡ ἡμαρτεν; ὅτι, ἡ οἱ γ-
νοῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

ἁμαρτάνω.

γεννάω.

κρίνω.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὔτε οἱ γ-
νοῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

ἔρωτάω.

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πατέρω-
τος με ἕως ἡμέρας· ὅτι· ἔρχεται νύξ, ὅτε ἐ-
δωκά· ἐργάζεσθαι.

εἶμι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ εἶμι, φῶς εἰμι
κόσμου.

πύω.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἐπέσυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίη-
σεν πύον ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ ἐπέχεισεν τὸν
τύφλόν ἐν τῷ πύονι, καὶ ἔπλυνεν τὸν τυφλόν.

χρίω.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε, ἡ νίψαι ἐς τὴν
κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ· (ὅτι ἐρμηνεύεται
ἀπεσθύνω)· Ἀπῆλθε οὖν καὶ νίψαι
καὶ ἴσῃς βλέπων.

νίπω.

ἐρμηνεύω.

σέλλω.

ἐρχομαι.

- 8 Οἱ ἔν γήτορες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν
 πρῶτον ὅτι τυφλὸς ἐ ὡ, ἔλεγον, Οὐχ
 ὅς ἐστιν ὁ κατ' ὄψιν καὶ θεωροῦν;
 9 Ἄλλοι μὲν ἔλεγον, Ὅτι ἔτις ἐστίν· ἄλλοι δὲ
 πῶς οἱ αὐτῷ ἐστίν· Ἐκείνῳ μὲν ἔλεγον, μὴ λέγω.
 10 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ, Πῶς ἡ ἀνεῳχθήσῃ σοι ἡ οἴα.
 ὁφθαλμοί;
 11 δ' Ἀπεκρίθη ἐκείνῳ καὶ εἶπεν, Ἄνθρω-
 πῶς λέγεις μὴ ὅτι Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
 ρισέ με τὸν ὁφθαλμόν, καὶ εἶπέ μοι, Ὑπαγε εἰς
 τὸν κολυμβήθραν τῆς Σιλωὰμ, καὶ ἡνίψαι.
 12 Εἶπον ἔν αὐτῷ, Πῶς ἐστίν ἐκείνῳ, Δέ-
 οὐκ οἶδα. ο βλέπω.
 13 Ἀγασιν αὐτὸν πρὸς τὸν φαρισαῖον τὸν
 πρῶτον.
 14 ε' Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίη-
 σεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ἀκέωξεν αὐτὸν τὸν ὁφθαλ-
 μόν.
 15 Πάλιν ἔν αὐτῷ αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι
 ὅς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν
 ἐποίησεν ὅτι τὸν ὁφθαλμόν με, καὶ ἡνίψα. ο βλέπω.
 16 μὲν ἔλεγον ἔν ἐκ τῶν φαρισαίων πνεύ-
 ρος ὁ ἄνθρωπος ἐκ ἐξ ἐστὶ παρὰ τῆς θείας, ὅτι
 σάββατον ἐτιθεῖ. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον, Πῶς
 ὡς ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαύτη σημεῖα
 ποιεῖ. Καὶ χάρισμα ἐ ὡ ἐν αὐτοῖς.
 17 Λέγει τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ τί λέγεις
 ἐν αὐτῷ, ὅτι ἡνοίξε σε τὸν ὁφθαλμόν; Ὁ δὲ
 εἶπεν, ὅτι θεωρήθης ἐστίν.
 18 Οὐκ ἔστις ἀλλ' ἔν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, ὅτι
 τυφλὸς ἐ ὡ καὶ ὁ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἔ-
 λθον τὸν Ἰησοῦν αὐτὸν ὅτι ἀνέβλεψαν.
 19 Καὶ ἀνέστησαν αὐτοὺς, λέγοντες, Οὐχ ὅς
 ἐστιν ὁ υἱὸς υἱοῦ, ὃν υἱοὶς λέγετε ὅτι τυφλὸς
 ἡνίχθη; πῶς ἔν αὐτῷ βλέπει;
 20 δ' Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ ῥοῦφες αὐτῷ.
 καὶ

καὶ εἶπον, Ὁ ὀϊδαμὲν ὅτι ἔσθις ἐδῶν ὁ υἱὸς ἡμῶν
καὶ ὅτι πυφλὸς ἐγενήθη.

21 Πῶς ὅτι νυνὶ βλέπει καὶ ὁ ὀϊδαμὲν, ἢ
ἢ ἡνοίξεν αὐτῷ τὸ ὀφθαλμὸν, ἡμεῖς καὶ ὁ ὀϊδαμὲν
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἀρωγήσασθε
αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

α λαλέω.
β φέβομαι.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐγένετο
τοῦ Ἰουδαίου· ἦδη γὰρ σωστέθειναι
Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν,
ἀποσυνάγωγῃ ᾗ ᾗσῇται.

* γίνομαι.

23 Διὰ τούτου οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, Ὅτι
κίαν ἔχῃ, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

γ δίδωμι.

24 Ἐφωνήσεν ἓν ἐκ δούτερον τῶ ἀνθρώπου
ὅς ἐκ πυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς ὀϊδαμὲν ὅτι ὁ ἀνθρώπου
ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη ἓν ἐκ τῶν καὶ εἶπεν,
ἀμαρτωλὸς ἐστίν, καὶ ὀϊδα· ἐν ὀϊδα, ὅτι
φλὸς ἐὼν, ἀρξάμενος βλέπω.

26 Εἶπον ὅτι αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέν σοι
πῶς ἡνοίξεν σε τὸ ὀφθαλμὸν;

δ ἀκούω.

α γίνομαι.

β λοιδόρεσθαι.

γ εἰμί.

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Εἶπον ὑμῖν
καὶ ἐκ ἀκούσατε· ἢ πάλιν θέλετε ἀκούειν;
ὑμεῖς θέλετε αὐτὸ μαθεῖναι ἢ ἡμεῖς;

δ εἶδω.

ε λαλέω.

ς κείνω.

ζ οἶζω.

28 Ἐλοιδόρησαν ἓν αὐτὸν, καὶ εἶπον, Σὺ
μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς ὅτι τῷ Μωσέως ἐστὶ
μαθηταί.

29 Ἡμεῖς δὲ ὀϊδαμὲν ὅτι Μωσὴς ἐλεάλη
ὁ Θεός· τούτου ὅτι καὶ ὀϊδαμὲν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπου καὶ εἶπεν
τοῖς, Ἐν γὰρ τέτρω θάυμασόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς
ἐκ δὲ οἶδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἐ ἀνέωξέν με
ὀφθαλμὸν.

31 Ὁ ὀϊδαμὲν ὅτι ὁ ἀμαρτωλὸν ὁ Θεός
ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇς καὶ τὸ θέλει
αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκούει.

α ἀκούω.

β γινώσκω.

γ δυνάμει.

32 Ἐκ τῶ ἀνθρώπου καὶ ἡκούθη ὅτι ἡνοίχθη
τοῦ ὀφθαλμοῦ πυφλῶ ἢ γεννηθῆναι.

33 Εἰ μὴ ἢ ἢν ἐστὶ πᾶσι Θεός, καὶ ἐ δυνάμει
ποιεῖν ἐδέν.

34

35 f' Απεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἁμαρ-
ταις σου ἡ ἐξηγήθησι ὁ λόγος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡ-
μας; Καὶ ἰ ἐξέβλεπον αὐτὸν ἔξω.
35 h' Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἰ ἐξέβλεπον αὐτὸν ἰ βάλλα.
καὶ m ἐνερῶν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πιστεύεις m ἐνερῶν.
καὶ τὸν τῷ Θεῷ;

36 f' Απεκρίθη ἐκείνῳ καὶ εἶπε, Τίς c ὅστις,
λέγει, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτὸν;

37 Εἶπε ὁ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ n εἰδὼς n ὅτι
αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σου, ἐκ τῶν c ὅστις.

38 Ὁ ὅτι οἶφιν, Πιστεύω, Κύριε. καὶ p πρὸς ο φάω.
αὐτὸν αὐτῷ. p κύω.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κείμενον ἐγὼ εἰς τὸ
ὅσον τῶν q ἡλθον. ἵνα οἱ μὴ βλέποντες q ἔρχομαι.
λέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες, πῶς α γινώσκω.

40 Καὶ ἡκούσαν ἐκ τῶν φαισμάτων ταῦτα
c ὅτις μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς
ὅτι c ἔσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ πῶς c ἦτε,
καὶ γὰρ εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν ὅτι λέγετε, Ὅτι
λέπομεν· ἡ ἔν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ι. Cap. X.

Αὐτὸς ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμε-
νος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν καὶ πρὸς
ἀπὸν, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀπὸ ἀλλοῦθεν, ἐν τῷ
λέπῃ b ὅτι καὶ λησὴς.

2 Ὁ ὅτι εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν
ὅτι καὶ πρὸς ἀπὸν.

3 Τῷ δὲ θυρῶν ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα
φωνῇ αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καὶ
ὄνομα, καὶ ἐξέρχεται αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἐμ-
πορεύεται αὐτῷ πορεύεσθαι καὶ τὰ πρόβατα αὐτοῦ
ἀκολουθεῖ, ὅτι c οἶδασιν τὸ φωνῇ αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ ὅτι c μὴ ἀκολουθήσασιν, ἀλλὰ
ἐξέρχονται ἀπὸ αὐτοῦ· ὅτι ἐκ c οἶδασιν τὸ ἄλλο-
τρίον τὸ φωνῇ.

6 Ταῦτῳ τὸ παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκείνοι ὅτι ἐκ ἐγνώθη πᾶσι ἡ ψαῖς ἐλάλει c γινώσκω.
αὐτοῖς. M 7 Εἶπεν

19 Σχίσμα ἔν παλιν ῥ' ἐχλύετο ἐν πῖς Ἰε-
δαῖοις διὰ τοῦ λόγου τέτες.

20 Ἐλεγον ὃ πολλοὶ ἔξ αὐτῶν, Δαιμό-
νιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτῷ ἀκέετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα ἔκ
οὗτοι δαιμονίζονται· μὴ δαιμόνιον δυνά-
μις αὐτῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγῃ;

22 Ὁ ῥ' ἐχλύετο ὃ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἰε-
ροπολύμοις, καὶ χειμῶν ἔβη.

23 Καὶ πάλιν πᾶσι ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ
σῶν τῶ Σολομῶνι.

24 Ἐκύκλωθ' ἔν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλε-
γον αὐτῷ, Ἐως πότε τὸ ψυχλὸν ἡμῶν αἵρεις; εἰ
σὺ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐπιπον· κείνω·
ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς πεινάετε· τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦν ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ
ἐμὲ ἐμῶν.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ὁ πεινάετε· ὁ γὰρ ὁ ἐσθ' ἐκ τῶ
πνεύματος καὶ ἐμῶν, καὶ οὕτως ἐπιπον ὑμῖν.

27 Ταῦτα πρὸς αὐτὰ τὰ ἐμὰ τὸ φωνῆς μου ἀ-
κούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσθαι
μοι.

28 Καὶ γὰρ ζῶν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ μὴ ἵνα ἀπολῶνται εἰς τὸ αἶδιον, καὶ ἔχ' ἀρπάξῃ
αὐτὰ ἐκ τῶ χειρὸς μου.

29 Ὁ πατὴρ μου ὁς δίδωκε μοι, μείζων δίδωμι.
πάντων οὗτων· καὶ ὁ δὲ δυνάται ἀρπάξαι ἐκ τῶ
χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ὁ ἐσμεν.

31 Ἐβόησαν ἔν παλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι· βαρύνοντες
αὐτὸν λέγοντες·

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ
ἔργα ἔδειξά ὑμῖν ἐκ τῶ πατρὸς μου· διὰ τὸ δεικνύειν
αὐτῷ ἔργον λιθάτε με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγον-
τες, Περὶ καλῶν ἔργων ὁ λιθάζομεν σε, ἀλλὰ
οὐ βλάστημίς, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν,
καὶ οὐκ ἐστὶν Θεός.

[illegible]

α γίνονται.

b λύω.

ငယ်ဖု.

δσέλαθ.

• γνώσκω.

ἡ ἐξουσία.

3 Ζητέω.

^h πὰζω.

ἰ' ἐρχομαι.

к емі.

၁ မုခ်ဝ.

λέγω.

■ मांसाह.

2 εἰμί.

ὁ ἀλείψω.

с μάσῳ.

ਦ'ਤਰੀਖ਼.

உயிர்.

f δέλω.

५ ए०००.

^h *Doxéw.*

இவ்வாறு.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἔστι
 ἡμετέριον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν; Ἐγὼ εἶπα
 θεοὶ ἐστέ.

35 Ἐκείνους εἶπε δεὺς πρὸς ὃς ὁ λόγος
 τῆ Θεῶ^α ἐχόετο, καὶ δυνάται ὁ λυθιῶν
 γραφή.

36 "Ον ὁ πατήρ c ἡγάσεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς
τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, "Οτι βλασφημεῖς, ὅτι
εἶπον, Ὑιὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Ἐὰν ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Ἐἰ δὲ ποίῳ, καὶ ἐμοὶ μὴ πειθῆτε, τὰ
ἔργα πειθασατε, ἵνα γινώτε καὶ πειθῆτε
ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, καὶ ἐν αὐτῷ.

39 Ἰὼ Ἐζήτην ἐν πάλιν αὐτὸν ἡ πιάσαι
Ἰζήλθεν ἐκ τῆ χειρὸς αὐτοῦ.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου
εἰς τὸ τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βα-
πτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἠλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ὅσα πάντα ὃ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τέττα, ἀλλὰ
καὶ ἡν.

42 Καὶ ὅτι ὅσον πολλοὶ ἐκείνους αὐτοῦ.
Κεφ. ια. Cap. XI.

25 **Η**Ν δὲ πρὸς ἀδελφῶν Λαζάρου ἀπὸ Βηθα
νίας, ἐν τῇ κώμῃς Μαρίας καὶ Μάρθα
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν ὁ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸ Κύμα
μύρω, καὶ ἐκμάζασα τοὺ πόδας αὐτῆς καὶ ἔθηκε
ξὺν αὐτῇς ἥς ὁ ἀδελφὸς Δάζαρ· ἡ δὲ

3 Ἄπεισαν ἔν αὖ ἀφελῶς ἀντὶ τοῦτο
 πόν, λέγουσαι, Κύριε, ἔϊλε ὃν φιλήεις· ἀντι-
 4 Ἀλέκας ᾧ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Αὐτὴ ἡ ἀντι-

ἡ δὲ ἔκ^α ἕστα ἀποδοὺς διὰ νῆα πν, ἀλλ' ἵππ^ος ἡ δὲ
 τῶς Θεῶν, ἵνα^α διδῶσιν ὁ πόδ^ος τῶς Θεῶν διὰ
 τῶν.

5 ἡ γὰρ παρ' ὃ Ἰησοῦς τὸ Μάρθαν, καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὴν Λάζαρον.

- 6 Ὡς ἔν^κ ἤκυσεν ὅπ^α ἀδενεῖ, τότε μὲν¹ ^κ ἀκέω.
 ἦενεν ἐν ᾧ² ἦν τόπω δύο ἡμέρας¹ μὲν.
 7 Ἐπειτα μὲν² τὸτο λέγει τοῖς μαθηταῖς,
 Ἀγωμὴ εἰς³ Ἰερουσαλὴν πάλιν. ^κ ἄγω.
 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ραββί, νῦν
 ἤτεν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ἰσθ^α
 ἡς ἐκ^β;
 9 Ὁ Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Οὐχὶ δῶδε κε^α εἰ. ^κ κρίνω.
 ὅρα τ¹ ἡμέρας; εἰάν τις πεπατηῇ ἐν τῇ ἡ-
 μέρᾳ, ἔ² πεσοκόπῃ, ὅπ^ι τὸ φῶς τῆ κοίτης τέτ^ε
 λέπῃ.
 10 Ἐάν δέ τις πεπατηῇ ἐν τῇ νυκτὶ, πε-
 σοκόπῃ ὅπ^ι τὸ φῶς ἐκ^α ὅσιν ἐν αὐτῷ.
 11 Ταῦτα εἰπὲ καὶ μὲν² τὸτο λέγει αὐτοῖς, ^κ κοιμήσω.
 ἄλλος οὐκ οἶδ^ε ἢ μὲν² κακοίμῃ¹ ἀλλὰ ἰπο- ^κ πείρω.
 δέμαί¹ ἵνα² ἔξυπνίσω αὐτόν. ^κ ὕπνῳ.
 12 Ἐἰπον ἔν³ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, Κύριε, εἰ ^κ σὺ.
 κακοίμῃται, ἴσως¹ ἴσως². ^κ εἶρω.
 13 Ἐἰρήκη ὃ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆ θανάτου αὐτῷ.
 κείνοι ὃ² ἔδοξαν ὅπ^ι περὶ τ¹ κοιμήσεως τῆ ὕ-
 π^ν λέγει.
 14 Τότε ἔν³ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ,
 ἄλλος¹ ἀπέθανε. ^κ θνήσκω.
 15 Καὶ χαίρω δι¹ ὑμᾶς (ἵνα π¹ς ἀσπ¹) ὅπ^ι
 ἡμῶν ἐκ^β ἀλλὰ ἄγωμ¹ πρὸς αὐτόν.
 16 Ἐἰπεν ἔν³ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυ-
 μος, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἀγωμὴ καὶ ἡμεῖς, ἵνα
 ἀποθάνωμ¹ μετ¹ αὐτῷ.
 17 Ἐλθὼν ἔν³ ὁ Ἰησοῦς ἔν³ αὐτὸν τέτ^ε ^κ ἐρχομαι.
 πρὸς ἡμέρας ἥδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ^κ ἀρίσκω.
 18 Ἦν ὃ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῇ Ἰερου-
 σαλὴν, ὡς ἀπὸ σαβίων δεκαπέντε.
 19 Καὶ πολλοὶ ἐκ^β Ἰερουσαλὴν¹ ἐληλύθει-
 σαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα
 παραμυθίσωνται αὐτὰς περὶ τῶ ἀδελφοῦ αὐ-
 τοῦ.
 20 Ἦν ἔν³ Μάρθα ὡς^α ἤκυσεν ὅπ^ι ὁ Ἰησοῦς ^κ ἀκέω.
 ἔχεται, ^β ὑπ¹νησεν αὐτῷ. Μαρία ὃ² ἐν τῷ ^κ ἀντα.
 ἔκ^β ἐκ^β δεξ¹ αὐτοῦ. ^κ ἔζω.